

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Jerzy Szczurewski (spr.)
Sędziowie	SSA Halina Czaban SSA Leszek Kulik
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Jerzego Radgowskiego

po rozpoznaniu w dniach 15 stycznia i 5 lutego 2018 roku sprawy:

1. **G. M. (1) s. M.** oskarżonego z art. 258§3 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3kks w zw. z art. 64§1 kk, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk,
2. **K. J. (1) s. J.** oskarżonego z art. 258§3 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks w zw. z art. 64§1 kks, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk,
3. **J. G. (1)** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk,
4. **R. P. (1)** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk,
5. **W. K.** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks,
6. **D. J. (1)** oskarżonej z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks,
7. **K. J. (2)** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk , art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk,

8. **R. D.** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk,

9. **J. C. (1)** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk,

10. **B. P.** oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i art. 12 kk, art. 56§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks;

na skutek apelacji obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 30 sierpnia 2016 r. sygn. akt II K 128/15

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w stosunku do oskarżonego **G. M. (1)**:

- czasookres czynów przypisanych w **punktach 4, 5** ustala od lipca 2013r. do grudnia 2013r.,

2. w stosunku do oskarżonego **K. J. (1)**:

- czasookres czynów przypisanych w **punktach 11, 12, 13** ustala od stycznia 2013r. do 18 czerwca 2013r.,

3. w stosunku do oskarżonego **W. K.**:

- czasookres czynów przypisanych w **punktach 27, 28** ustala od stycznia 2013r. do czerwca 2013r.,

4. w stosunku do oskarżonej **D. J. (1)**:

- czasookres czynów przypisanych w **punktach 29, 30, 31** ustala od stycznia 2013r. do 18 czerwca 2013r.

5. w stosunku do oskarżonego **K. J. (2)**:

- czasookres czynów przypisanych w **punktach 35, 36** ustala od lipca 2013r. do grudnia 2013r.,

6. w stosunku do oskarżonego **J. C. (1)**:

- uchyla orzeczone w **punkcie 69** kary łączne pozbawienia wolności i grzywny,

- oskarżonego J. C. (1) uniewinnia od popełnienia czynów przypisanych mu w **punktach 51 i 52** i tym samym uchyla rozstrzygnięcia w zakresie przepadku równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 1000 złotych (**punkt 51**) i o orzeczeniu wykonania najsurowszych kar (**punkt 68, tiret 11 w pkt 51**) i w tej części kosztami procesu obciąża Skarb Państwa,

- w opisie czynu przypisanego w **punkcie 59 (LIX komparycji)** ustala, iż R. P. (1) wypłacił nie mniej niż 2.093.510,00 zł., a J. G. (1) nie mniej niż 139.500,00 zł.,

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 r. orzeka wobec oskarżonego J. C. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych,

- orzeczony **w punkcie 72** obowiązek solidarnego z oskarżonymi G. M. (1) i K. J. (2) naprawienia w części szkody, ustala wobec J. C. (1) do kwoty 35.453.712 (trzydzieści pięć milionów czterysta pięćdziesiąt trzy tysiące siedemset dwanaście) złotych,

- czasookres czynów przypisanych w **punktach 53, 54** ustala od lipca 2013r. do grudnia 2013r.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie;

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. T. 738,00 złotych, w tym 138,00 złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu R. D. w postępowaniu odwoławczym;

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego B. P. 3.500 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym oraz 693,71 złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

V. Kosztami postępowania za II instancję w części dotyczącej B. P. obciąża Skarb Państwa.

VI. Zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych:

- G. M. (1) 60600 złotych,

- K. J. (1) 6400 złotych,

- J. G. (1) 1900 złotych,

- R. P. (1) 1900 złotych,

- W. K. 1000 złotych,

- D. J. (1) 1300 złotych,

- K. J. (2) 10400 złotych

tytułem opłaty za II instancję, zaś od oskarżonego:

- J. C. (1) 7400 złotych

tytułem jednej opłaty za obie instancje i zwalnia tych oskarżonych od pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

VII. Zwalnia oskarżonego R. D. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

1. **G. M. (1)**, syna M. i I. z d. J., ur. (...) w J.

oskarżony o t o, że :

I. w okresie od stycznia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., P. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, założył i kierował wraz z innymi osobami, w tym narodowości Łotewskiej, zorganizowaną grupę przestępczą, zakładającą ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo

podobne, wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 08.10.2009r. o sygn. akt. IIK165/09 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

- tj. o czyn z art. 258 § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

II. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne, wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 08.10.2009r. o sygn. akt. IIK165/09 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

III. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 64 § 1 kk;

IV. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości

Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, , co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne, wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 08.10.2009r. o sygn. akt. IIK165/09 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

V. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, , co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 64 § 1 kk;

VI. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia

obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne, wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 08.10.2009r. o sygn. akt. IIK165/09 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12kkK w zw. z art. 64 § 1 kk;

VII. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 64 § 1 kk;

VIII. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio

prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne, wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 08.10.2009r. o sygn. akt. IIK165/09 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

IX. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 KKS w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 64 § 1 kk;

X. w okresie od stycznia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., P. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych określonych w pkt. 2-9 w ten sposób, że jako osoba nadzorująca funkcjonowanie spółek (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. zwerbował i powołał prezesów w/w firm, a następnie zlecał im założenie firmowych rachunków bankowych oraz wykonywanie przez nich operacji finansowych w postaci wpłat i wypłat gotówkowych z danych kont, z czego R. P. (1) vice Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniej niż 2.153.510,00 zł, J. G. Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniejszej niż 605.950,00 zł, D. J. (1) Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniej niż 3.403.000,00 zł, R. D. Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniejszej niż 955.000,00 zł oraz D. G. Prezes (...) Sp. z o.o., umożliwił dokonanie licznych operacji finansowych na koncie firmowych, w postaci wpłat i wypłat wynoszących odpowiednio 46.511.765,19 zł i 46.066.583,36 zł, które to środki pieniężne następnie zostały przekazane dla podmiotów i osób kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

2. **K. J. (1)**, syna J. i J. z domu T., urodzonego (...) w Ł.

oskarżony o to, że:

XI. w okresie od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, założył i kierował wraz z innymi osobami, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowaną grupę przestępczą, zakładającą ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających

nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne, wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 30.05.2006r. o sygn. akt. IIK17/06 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk; w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. w okresie od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne, wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 30.05.2006r. o sygn. akt. IIK17/06 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XIII. w okresie od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł, których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 64 § 1 k.k;

XIV. w okresie od stycznia 2013r. do dnia 18 czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w ramach założonej i kierowanej przez siebie oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej zorganizowanej grupie przestępczej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych określonych w pkt. 2 i 3, w ten sposób, że jako osoba nadzorująca funkcjonowanie spółki (...) Sp. z o.o. zwerbował i powołał prezesów w/w firmy, a następnie zlecał im założenie firmowych rachunków bankowych oraz wykonywanie przez nich operacji finansowych w postaci wpłat i wypłat gotówkowych z danych kont, z czego, w tym okresie R. P. (1) vice Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniej niż 60.000,00 zł, a J. G. Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniejszej niż 466.450,00 zł i 200 Euro, które to środki pieniężne następnie zostały przekazane podmiotom i osobom kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne, wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 30.05.2006r. o sygn. akt. IIK17/06 w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności

- tj. czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

3. **J. G. (1)**, syna J. i G. z domu M., urodzonego (...) w S.

oskarżony o to, że:

XV. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XVI. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, pełniąc w niej rolę udziałowca i Prezesa Zarządu, nadał pozory prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości

tj. o czyn z art. 286 §1 kk. w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 65§1 kk. i art. 12 kk.

XVII. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, pełniąc w niej rolę udziałowca i Prezesa Zarządu, nadał pozory prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 §1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 §2 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 §3 kks;

XVIII. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych, w ten sposób, że podjął działania związane obrotem środkami finansowymi w znacznych rozmiarach, w tym wypłat gotówkowych z kont (...) Sp. z o.o. w łącznej wysokości nie mniejszej niż 605.950,00 zł i 200,00 Euro, tj: z rachunków prowadzonych przez Bank (...) S.A. o nr (...) dwukrotnie wypłacił łącznie 25.150 zł, a z rachunku o nr (...) wypłaci łącznie kwotę 300.000,00 zł; z rachunków prowadzonych przez (...) Bank (...) o nr (...) wypłacił w dniu 21.05.2013 kwotę 200,00 Euro a z rachunku o nr (...) dokonał 30 wypłat o łącznej kwocie 141.800 zł a także z rachunku prowadzonego przez (...) o nr (...) dokonał 4 wypłat o łącznej kwocie 139.500 zł, które to środki pieniężne następnie zostały przekazane dla podmiotów i osób kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk

4. **R. P. (1)**, syna J. i C. z d. Ś., urodzonego (...) w O.

oskarżony o to, że:

XIX. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XX. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, pełniąc w niej rolę udziałowca i vice prezesa Zarządu, nadał pozory prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286§1 kk. w zw. z art. 294§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 12 kk.

XXI. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, pełniąc w niej rolę udziałowca i vice prezesa Zarządu, nadał pozory prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 §1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 §2 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 §3 kks;

XXII. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych określonych w pkt. 2 i 3, w ten sposób, że podjął działania związane obrotem środkami finansowymi w znacznych rozmiarach, w tym wypłat gotówkowych z kont (...) Sp. z o.o. w łącznej wysokości nie mniejszej niż 2.153.510,00 zł oraz wpłaty gotówkowej na konto (...) Sp. z o.o. w wysokości 46.000,00 zł, a mianowicie : z rachunku prowadzonym przez Bank (...) S.A. o nr (...) wypłacił łącznie 60.000 zł, z rachunku w (...), Nr (...) dokonał 36 wypłat pieniędzy w łącznej kwocie 2.059.710,00 zł oraz dokonał wpłaty gotówkowej na konto (...)

Sp. z o.o. w wysokości 46.000,00 zł, w/w rachunek prowadzony przez (...), które to środki pieniężne następnie zostały przekazane dla podmiotów i osób kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk

5. **M. K.**, syna D. i K. z d. M., urodzonego (...) w O.

oskarżony o to, że:

XXIII. w okresie od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XXIV. w okresie od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XXV. w okresie od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu

26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

6. **W. K.**, syna C. i G. z d. K., urodzonego (...) w I.

oskarżony o to, że:

XXVI. w okresie od stycznia 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XXVII. w okresie od lipca 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XXVIII. w okresie od lipca 2013r. do czerwca 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej,

na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

7. **D. J. (1)** zd. A., córki Y. i O. zd. A., urodzonego (...) w m. P. na Ukrainie

oskarżona o to, że:

XXIX. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osobami, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XXX. w okresie od lipca 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczyła w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XXXI. w okresie od lipca 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego

w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczyła w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

8. **K. J. (2)**, syna D. i E. z d. P., urodzonego (...) w N.

oskarżony o to, że:

XXXII. w okresie od lipca 2013r. do kwietnia 2014r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej G. M. (1) oraz inne osobami, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

- tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XXXIII. w okresie od lipca 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XXXIV. w okresie od lipca 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi

osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

XXXV. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XXXVI. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa

pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

XXXVII. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XXXVIII. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

XXXIX. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu

uszczipienia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XL. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczipienia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

XLI. w okresie od lipca 2013r. do kwietnia 2014r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych określonych w pkt. 2-9 w ten sposób, że pomagał w werbowaniu Prezesów spółek (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., którzy zakładali firmowe rachunki bankowe, a następnie woził ich do siedzib banków, gdzie dokonywano operacji finansowych w postaci wpłat i wypłat gotówkowych z danych kont, z czego R. P. (1) vice Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniej niż 2.153.510,00 zł, J. G. Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniejszej niż 605.950,00 zł, D. J. (1) Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniej niż 3.403.000,00 zł, R. D. Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniejszej niż 955.000,00 zł oraz D. G. Prezes (...) Sp. z o.o. umożliwił dokonanie licznych operacji finansowych na koncie firmowych, w postaci wpłat i wypłat wynoszących odpowiednio 46.511.765,19 zł i 46.066.583,36 zł, które to środki pieniężne następnie zostały przekazane dla podmiotów i osób kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

9. **R. D.**, R. i H. z d. S., urodzonego (...) w Z.

oskarżony o to, że:

XLII. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osobami, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XLIII. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XLIV. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT

wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

XLV. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych, określonych w pkt. 2 i 3, w ten sposób, że podjął działania związane obrotem środkami finansowymi w znacznych rozmiarach, w tym wypłat gotówkowych z kont (...) Sp. z o.o. w łącznej wysokości nie mniejszej niż 955.000,00 zł, tj. z rachunku w Bank (...), Nr (...) wypłacił:

- w dniu 14.01.2014 kwotę 55.000,00 zł;
- w dniu 20.01.2014 kwotę 70.000,00 zł;
- w dniu 28.01.2014 kwotę 80.000,00 zł;
- w dniu 04.02.2014 kwotę 75.000,00 zł;
- w dniu 11.02.2014 kwotę 15.000,00 zł;
- w dniu 12.02.2014 kwotę 5.000,00 zł;
- w dniu 18.02.2014 kwotę 100.000,00 zł;
- w dniu 25.02.2014 kwotę 70.000,00 zł;
- w dniu 04.03.2014 kwotę 70.000,00 zł;
- w dniu 07.03.2014 kwotę 105.000,00 zł;
- w dniu 11.03.2014 kwotę 120.000,00 zł;
- w dniu 18.03.2014 kwotę 70.000,00 zł;
- w dniu 25.03.2014 kwotę 70.000,00 zł;
- w dniu 01.04.2014 kwotę 50.000,00 zł;

które to środki pieniężne następnie zostały przekazane dla podmiotów i osób kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk

10. **D. G.**, syna Z. i D. z d. B., urodzonego (...) w O.

oskarżony o to, że:

XLVI. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osobami, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług,

polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

XLVII. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., w której pełnił funkcję prezesa zarządu, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

XLVIII. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., w której pełnił funkcję prezesa zarządu, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks ;

XLIX. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, podjął czynności

zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych, określonych w pkt. 2 i 3, w ten sposób, że jako Prezes Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. założył w Banku (...) rachunek firmowy o Nr (...), a następnie udostępnił innym nieupoważnionym osobom dostęp do danego rachunku, w wyniku czego wykonano liczne operacje finansowe, w postaci wpłat i wypłat wynoszących odpowiednio 46.511.765,19 zł i 46.066.583,36 zł, pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk.

11. **J. C. (1)**, syna J. i S. z d. K., urodzonego (...) w O.

oskarżony o to, że:

L. w okresie od lipca 2013r. do kwietnia 2014r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej G. M. (1) oraz inne osobami, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

LI. w okresie od lipca 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

LII. w okresie od lipca 2013r. do grudnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej,

na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

LIII. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

LIV. w okresie od stycznia 2013r. do grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

LV. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

LVI. w okresie od listopada 2013r. do kwietnia 2014r. w O., T. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w T., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, składając w dniach 25.02.2014r. i 25.03.2014r. w Urzędzie Skarbowym w T. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 2.712.322,00 zł i 2.645.485,00 zł, tj. łącznie 5.357.807,00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 7.765.213,00 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt.1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

LVII. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur

VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk;

LVIII. w okresie od grudnia 2013r. do kwietnia 2014r. w O., W. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w B. i (...), poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) Sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez spółkę (...) Sp. z o.o., czynnie uczestniczył w nadawaniu pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w tym 319 faktur VAT o łącznej wartości brutto 45.122.718,37 zł, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 27.02.2014r. i 25.02.2014r. w Urzędach Skarbowych w B. oraz W.-W. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwoty podatku naliczonego w wysokości 0,00 zł, przy czym faktyczne należności publiczno-prawne z tytułu podatku należnego VAT wyniosły łącznie 8.437.581,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 8.437.581,00 zł stanowiącego mienie wielkiej wartości,

tj. o czyn z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks;

LIX. w okresie od lipca 2013r. do kwietnia 2014r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych określonych w pkt. 2-9 w ten sposób, że jako nieformalny "księgowy" spółek (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. udawał się z prezesami w/w firm do banków, którzy zakładali firmowe rachunki bankowe oraz nadzorował wykonywanie przez nich operacji finansowych w postaci wpłat i wypłat gotówkowych z danych kont, z czego R. P. (1) vice Prezes (...)Sp. z o.o. wypłacił nie mniej niż 2.153.510,00 zł, J. G. Prezes (...)Sp. z o.o. wypłacił nie mniejszej niż 605.950,00 zł, D. J. (1) Prezes (...)Sp. z o.o. wypłacił nie mniej niż 3.403.000,00 zł, R. D. Prezes (...) Sp. z o.o. wypłacił nie mniejszej niż 955.000,00 zł oraz D. G. Prezes (...)Sp. z o.o. umożliwił dokonanie licznych operacji finansowych na koncie firmowych, w postaci wpłat i wypłat wynoszących odpowiednio 46.511.765,19 zł i 46.066.583,36 zł, które to środki pieniężne następnie zostały przekazane dla podmiotów i osób kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

12. **B. P.**, syna J. i J. z d. S., urodzonego (...) w N.

oskarżony o to, że:

LX. w okresie od stycznia 2013r. do sierpnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

LXI. w okresie od stycznia 2013r. do sierpnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., z wykorzystaniem podmiotu gospodarczego o nazwie (...) B. P." z siedzibą: (...), pełniącego rolę odbiorcy paliwa, polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286§1 kk. w zw. z art. 294§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 12 kk.

LXII. w okresie od stycznia 2013r. do sierpnia 2013r. w O., P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., z wykorzystaniem podmiotu gospodarczego o nazwie (...) B. P." z siedzibą: (...), pełniącego rolę odbiorcy paliwa, polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowym P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 §1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 §2 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 §3 kks

13. **P. T.** - syna R. i M. z d. S., urodzonego (...) w B.

oskarżony o to, że:

LXIII. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O.. P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

LXIV. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O.. P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, pełniąc w niej rolę prezesa Zarządu, nadal pozory prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowy m P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K. gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075.00 zł co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VA I do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 286§1 kk. w zw. z art. 294§ 1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 12 kk.

LXV. w okresie od stycznia 2013r. do września 2013r. w O.. P. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez K. J. (1), a następnie przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w P., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez osoby działające w imieniu spółki (...) sp. z o.o., polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem przez tą spółkę, pełniąc w niej rolę prezesa Zarządu, nadal pozory prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniu 26.07.2013r. w Urzędzie Skarbowy m P. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K. gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.599.075.00 zł. co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu

podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 3.601.712 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w P. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 §1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 §3 kks

14. **D. J. (2)** - syna Z. i D. z d. S., urodzonego (...) w W.

oskarżony o to, że:

LXVI. w okresie lipca 2013r. do 30 grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, zakładającej ustalony podział ról i zadań, mającej na celu popełnianie przestępstw oraz przestępstw skarbowych związanych z obrotem paliwem i uszczupleniem podatku od towaru i usług, polegających na składaniu zawierających nieprawdę lub zatajających prawdę deklaracji podatkowych w zakresie podatku naliczonego i należnego, oraz polegających na podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia korzyści majątkowych związanych z popełnieniem opisanych przestępstw karno-skarbowych,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk.

LXVII. w okresie od lipca 2013r. do 30 grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez spółkę (...) Sp. z o.o., w której pełnił rolę prezesa zarządu, polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem tą spółkę, umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach 28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk. w zw. z art. 294§1 kk. w zw. z art. 65§1 kk. i art. 12 kk.

LXVIII. w okresie od lipca 2013r. do 30 grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, w ramach zaplanowanego, ustalonego i zaakceptowanego podziału ról i zadań, w celu uszczuplenia należności publicznoprawnej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Urzędu Skarbowego w L., poprzez złożenie niezgodnych ze stanem faktycznym deklaracji podatkowych VAT 7K przez spółkę (...) Sp. z o.o., w której pełnił rolę prezesa zarządu, polegających na zaniechaniu odprowadzenia należnego podatku VAT wynikającego z obrotu paliwem tą spółkę, umożliwił nadanie pozorów prowadzenia działalności gospodarczej, na okoliczność czego wytwarzano nierzetelną dokumentację związaną z fikcyjnym obrotem danym towarem oraz odprowadzonym podatkiem należnym wynikającym z tych zdarzeń gospodarczych, w celu zmniejszenia obciążeń podatkowych w podatku VAT w związku z importem paliwa, czego potwierdzeniem miały być złożone w dniach

28.10.2013r. i 27.11.2013r. w Urzędzie Skarbowym w L. deklaracje dla podatku od towaru i usług VAT-7K, gdzie wskazano kwotę podatku naliczonego do odliczenia w wysokości 3.521.481,00 zł i 3.622.582,00 zł, tj. łącznie 7.144.063,00 zł, co w rezultacie umożliwiło wyłudzenie od Skarbu Państwa pieniędzy w postaci nienależnego zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towaru i usług w łącznej kwocie co najmniej 19.250.918 zł których wartość podatku VAT do zapłacenia przez spółkę została określona w wyniku przeprowadzonej przez Urząd Kontroli Skarbowej w O. kontroli podatkowej, co stanowi mienie wielkiej wartości.

tj. o czyn z art. 56 §1 kks w zw. z art. 3 7§1 pkt 5 kks w zw. z art. 38 §2 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 §3 kks;

LXIX. w okresie od lipca 2013r. do grudnia 2013r. w O., L. i innych miejscach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, założonej i kierowanej początkowo przez G. M. (1) oraz inne osoby, w tym narodowości Łotewskiej, podjął czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem przestępstw karnoskarbowych, w ten sposób, że podjął działania związane obrotem środkami finansowymi w znacznych rozmiarach, w tym wypłat gotówkowych z konta bankowego spółki (...)Sp. z o.o. o łącznej wysokości nie mniejszej niż 3.403.000,00 zł oraz wpłat gotówkowych na konto bankowe spółki (...)Sp. z o.o. o łącznej wysokości 1.316.500,00 zł, i tak. : z rachunku w (...), Nr (...) wypłacił :

- w dniu 13.09.2013 kwotę 120.000,00 zł;
- w dniu 17.09.2013 kwotę 40.000,00 zł;
- w dniu 20.09.2013 kwotę 50.000,00 zł;
- w dniu 20.09.2013 kwotę 25.000,00 zł;
- w dniu 24.09.2013 kwotę 130.000,00 zł;
- w dniu 26.09.2013 kwotę 30.000,00 zł;
- w dniu 02.10.2013 kwotę 30.000,00 zł;
- w dniu 08.10.2013 kwotę 15.000,00 zł;
- w dniu 15.10.2013 kwotę 22.500,00 zł;
- w dniu 15.10.2013 kwotę 6.000,00 zł;
- w dniu 23.10.2013 kwotę 115.000,00 zł;
- w dniu 29.10.2013 kwotę 81.000,00 zł;
- w dniu 30.10.2013 kwotę 200.000,00 zł;
- w dniu 05.11.2013 kwotę 135.000,00 zł;
- w dniu 08.11.2013 kwotę 353.000,00 zł;
- w dniu 13.11.2013 kwotę 250.000,00 zł;
- w dniu 15.11.2013 kwotę 255.000,00 zł;
- w dniu 19.11.2013 kwotę 100.000,00 zł;

- w dniu 20.11.2013 kwotę 344.500,00 zł;
- w dniu 21.11.2013 kwotę 220.000,00 zł;
- w dniu 27.11.2013 kwotę 200.000,00 zł;
- w dniu 02.12.2013 kwotę 155.000,00 zł;
- w dniu 11.12.2013 kwotę 150.000,00 zł;
- w dniu 13.12.2013 kwotę 150.000,00 zł;
- w dniu 16.12.2013 kwotę 52.500,00 zł;
- w dniu 18.12.2013 kwotę 173.500,00 zł;

a na rachunek w (...), Nr (...) wpłacił:

- w dniu 26.08.2013 kwotę 170.000,00 zł;
- w dniu 04.09.2013 kwotę 495.000,00 zł;
- w dniu 06.09.2013 kwotę 336.500,00 zł;
- w dniu 13.09.2013 kwotę 42.500,00 zł;
- w dniu 20.09.2013 kwotę 72.500,00 zł;
- w dniu 17.10.2013 kwotę 200.000,00 zł;

które to środki pieniężne następnie zostały przekazane dla podmiotów i osób kontrolowanych przez w/w grupę przestępczą pod pozorem rozliczeń za rzekome transakcje związane z obrotami paliwami płynnymi.

tj. czyn z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 65 §1 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2018 r. sygn. akt. II K 128/15

orzekł

1. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt I, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założył”, tj. przestępstwa określonego w art.258 § 3 kk w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.258 § 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

2. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt II, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych;

3. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt III, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 500 (pięćset) złotych;

4. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt IV, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 100.000 (sto tysięcy) złotych;

5. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt V, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 500 (pięćset) złotych;

6. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt VI, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk, art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 100.000 (sto tysięcy) złotych;

7. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt VII, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 500 (pięćset) złotych;

8. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt VIII, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk, art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 100.000 (sto tysięcy) złotych;

9. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt IX, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 500 (pięćset) złotych;

10. oskarżonego **G. M. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt X, z tym że z opisu czynu eliminuje słowo „założonej”, tj. określonego w art.299 § 1 i § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.12 kk i w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

11. oskarżonego **K. J. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XI, tj. określonego w art.258 § 3 kk w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.258 § 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

12. oskarżonego **K. J. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XII, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

i grzywnę w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 100.000 (sto tysięcy) złotych;

13. oskarżonego **K. J. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XIII, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 300 (trzysta) złotych;

14. oskarżonego **K. J. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XIV, tj. określonego w art.299 § 1 i § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.12 kk i w zw. z art.64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

15. oskarżonego **J. G. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XV, tj. określonego w art.258 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

16. oskarżonego **J. G. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XVI, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych;

17. oskarżonego **J. G. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XVII, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych;

18. oskarżonego **J. G. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XVIII, tj. określonego w art.299 § 1 i § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

19. oskarżonego **R. P. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XIX, tj. określonego w art.258 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) pozbawienia wolności;

20. oskarżonego **R. P. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XX, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzeka przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych;;

21. oskarżonego **R. P. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXI, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych;

22. oskarżonego **R. P. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXII, tj. określonego w art.299 § 1 i § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

23. oskarżonego **M. K.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXIII, tj. określonego w art.258 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

24. oskarżonego **M. K.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXIV, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

25. oskarżonego **M. K.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXV, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzyła mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

26. oskarżonego **W. K.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXVI, tj. określonego w art.258 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

27. oskarżonego **W. K.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXVII, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;;

28. oskarżonego **W. K.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXVIII, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

29. oskarżoną **D. J. (1)** uznał za winną dokonania zarzucanego jej czynu w pkt XXIX, tj. określonego w art.258 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał ją i wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

30. oskarżoną **D. J. (1)** uznał za winną dokonania zarzucanego jej czynu w pkt XXX, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał ją, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

31. oskarżoną **D. J. (1)** uznał za winną dokonania zarzucanego jej czynu w pkt XXXI, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał ją i wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych;

32. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXII, tj. określonego w art.258 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

33. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXIII, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych

oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 24.000 (dwadzieścia cztery tysiące) złotych;

34. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXIV, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych;

35. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXV, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 24.000 (dwadzieścia cztery tysiące) złotych;

36. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXVI, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych;

37. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXVII, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 16.000 (szesnaście tysięcy) złotych;

38. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXVIII, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych;

39. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XXXIX, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 6.000 (sześć tysięcy) złotych;

40. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XL, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych;

41. oskarżonego **K. J. (2)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt XLI, tj. przestępstwa z art.299 § 1 i 5 kk w zw. z w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

42. **R. D.** niewinął od zarzutu z pkt XLII;

43. oskarżonego **R. D.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt XLIII uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt XLIII, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 §

1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 8.000 (osiem tysięcy) złotych;

44. oskarżonego **R. D.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt XLIV uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt XLIV, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa skarbowego z art.18 § 3 kk w zw. z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. z art.9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i dodatkowo przy zastosowaniu art.19 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

45. oskarżonego **R. D.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt XLV uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt XLV, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie, tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.299 § 1 i 5 kk w zw. z w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

46. **D. G.** uniewinnił od zarzutu z pkt XLVI;

47. oskarżonego **D. G.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt XLVII uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt XLVII, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 31.000 (trzydzieści jeden tysięcy) złotych;

48. oskarżonego **D. G.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt XLVIII uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt XLVIII, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. z art.9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i dodatkowo przy zastosowaniu art.19 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

49. oskarżonego **D. G.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt XLIX uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt XLIX, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.299 § 1 i 5 kk w zw. z w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

50. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt L, tj. określonego w art.258 § 1 kk i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

51. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LI, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

52. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LII, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

53. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LIII, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 44.000 (czterdzieści cztery tysiące) złotych;

54. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LIV, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych;

55. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LV, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 18.000 (osiemnaście tysięcy) złotych;

56. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LVI, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych;

57. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LVII, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 19.000 (dziewiętnaście tysięcy) złotych;

58. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LVIII, tj. przestępstwa skarbowego z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych;

59. oskarżonego **J. C. (1)** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu w pkt LIX, tj. przestępstwa z art.299 § 1 i 5 kk w zw. z w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

60. **B. P.** uniewinnił od stawianych mu zarzutów;

61. **P. T.** uniewinnił od stawianego mu w pkt LXIII (LXVII w a/o) zarzutu;

62. oskarżonego **P. T.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt LXIV (LXVIII w a/o) uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt LXIV, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie, tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w

zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 500 (pięćset) złotych;

63. oskarżonego **P. T.** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt LXV (LXIX w a/o) uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt LXV, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i dodatkowo przy zastosowaniu art.19 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

64. **D. J. (2)** uniewinnił od stawianego mu w pkt LXVI (LXX w a/o) zarzutu;

65. oskarżonego **D. J. (2)** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt LXVII (LXXI w a/o) uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt LXVII, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z, tj. przestępstwa z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk w zw. z art.65 § 1 kk art.33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych oraz na podstawie art.45 § 1 kk orzekł przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych;

66. oskarżonego **D. J. (2)** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt LXVIII (LXXII w a/o) uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt LXVIII, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa skarbowego z art.18 § 3 kk w zw. z art.56 § 1 kks w zw. z art.37 § 1pkt 5 kks w zw. z art.38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art.6 § 2 kks w zw. 9 § 3 kks i za to na tej podstawie skazał go i dodatkowo przy zastosowaniu art.19 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych;

67. oskarżonego **D. J. (2)** w ramach zarzucanego mu czynu z pkt LXIX (LXXIII w a/o) uznał za winnego tego, że w zamiarze aby inne osoby dokonały czynu zabronionego opisanego w zarzucie z pkt LXIX, swoim zachowaniem ułatwił innym osobom jego popełnienie , tj. dokonania przestępstwa z art.18 § 3 kk w zw. z art.299 § 1 i 5 kk w zw. z w zw. z art.65 § 1 kk i art.12 kk i za to na tej podstawie skazał go, a na podstawie art.19 § 1 kk w zw. z art.299 § 5 kk w zw. z art.65 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

68. na podstawie art.8 § 2 i 3 kks orzekł, że z orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny w pkt 2-9, 12, 13, 16, 17, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 33-40, 43, 44, 47, 48, 51-58, 62, 63, 65, 66 podlegają wykonaniu kary najsurowsze orzeczone w wyroku wobec oskarżonych:

- **G. M. (1)** w pkt 2, 4, 6, 8,

- **K. J. (1)** w pkt 12,

- **J. G. (1)** w pkt 16,

- **R. P. (1)** w pkt 20,

- **M. K.** w pkt 24,

- **W. K.** w pkt 27,

- **D. J. (1)** w pkt 30,

- **K. J. (2)** w pkt 33, 35, 37, 39,
- **R. D.** w pkt 43,
- **D. G.** w pkt 47,
- **J. C. (1)** w pkt 51, 53, 55, 57,
- **P. T.** w pkt 62,
- **D. J. (2)** w pkt 65,

69. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 kk w zw. z art.4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 r., w miejsce wymierzonych i podlegających wykonaniu kar jednostkowych wymierzył oskarżonym:

- **G. M. (1)** karę łączną 10 (dziesięć) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 600 (sześćset) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 500 (pięćset) złotych,
- **K. J. (1)** karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- **J. G. (1)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
- **R. P. (1)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
- **M. K.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- **W. K.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- **D. J. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- **K. J. (2)** karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 500 (pięćset) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 200 (dwieście) złotych,
- **R. D.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności
- **D. G.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- **J. C. (1)** karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 400 (czterysta) stawek dziennych, przyjmując że jedna stawka wynosi 100 (sto) złotych,
- **D. J. (2)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

70. na podstawie art.69 § 1 i 2 kk, art.70 § 1 pkt1 kk w zw. z art.4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015 r. warunkowo zawiesił wykonanie wobec oskarżonego **P. T.** kary pozbawienia wolności, a wobec oskarżonych **D. G., R. D., D. J. (2)** kar łącznych pozbawienia wolności na okresy 4 (czterech) lat próby;

71. na podstawie art.63 § 1 kk na poczet:

- orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonym:
- **G. M. (1)** od dnia 8 kwietnia 2014 r. do dnia 30 sierpnia 2016r.,
- **M. K.** w dniu 2 kwietnia 2014 r.,
- **W. K.** w dniu 2 kwietnia 2014 r.,

- **D. J. (1)** w dniu 2 kwietnia 2014 r.,
- **K. J. (2)** od dnia 8 kwietnia 2014 r. do dnia 13 marca 2015r.,
- **J. C. (1)** od dnia 8 kwietnia 2014 r. do dnia 23 maja 2014r.,
- na poczet orzeczonych kar grzywny zaliczył okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania:
- **R. D.** w dniu 8 kwietnia 2014 r. i w dniu 10 czerwca 2015 r.,
- **D. G.** od dnia 8 kwietnia 2014 r. do dnia 11 kwietnia 2014 r.,
- **P. T.** w dniach 17 i 18 kwietnia 2014 r.,

72. na podstawie art.46 § 1 kk orzekł na rzecz Skarbu Państwa obowiązek naprawienia w części szkody przez: oskarżonych **G. M. (1)**, **J. C. (1)**, **K. J. (2)** solidarnie w kwocie 39.055.424 (trzydzieści dziewięć milionów pięćdziesiąt pięć tysięcy czterysta dwadzieścia cztery) złotych, przy czym solidarnie z oskarżonymi **K. J. (1)**, **D. J. (1)**, **W. K.**, **M. K.**, **J. G. (2)**, **R. P. (1)** do kwoty 3.601.712 (trzy miliony sześćset jeden tysięcy siedemset dwanaście) złotych, solidarnie z oskarżonym **D. J. (2)** do kwoty 19.250.918 (dziewiętnaście milionów dwieście pięćdziesiąt tysięcy dziewięćset osiemnaście) złotych, solidarnie z oskarżonym **R. D.** do kwoty 8.437.581 (osiem milionów czterysta trzydzieści siedem tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden) złotych, solidarnie z oskarżonym **D. G.** do kwoty 7.765.213 (siedem milionów siedemset sześćdziesiąt pięć tysięcy dwieście trzysta) złotych;

73. dowody rzeczowe zapisane pod numerem 28/15 księgi przechowywanych przedmiotów w Sadzie Okręgowym w Olsztynie pozostawić w aktach sprawy;

74. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124, ze zmian.)

- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. T. kwotę 369 złotych brutto (w tym 23% VAT w kwocie 69 złotych) za postępowanie przygotowawcze oraz 1623,60 złotych brutto (w tym 23% VAT w kwocie 303,60 złotych), za postępowanie sądowe - łącznie 1992,60 złotych brutto - tytułem wynagrodzenia za wykonywanie nieopłaconych czynności obrońcy z urzędu w postępowaniu sądowym wobec oskarżonego **R. D.**,

- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. 1623,60 złotych brutto (w tym 23% VAT w kwocie 303,60 złotych) za postępowanie sądowe tytułem wynagrodzenia za wykonywanie nieopłaconych czynności obrońcy z urzędu w postępowaniu sądowym wobec oskarżonego **P. T.**;

75. na podstawie art.632 pkt 2 kpk w części uniewinniającej koszty procesu ponosi Skarb Państwa;

76. na podstawie art. art. 624 § 1 kpk obciążył opłatą oskarżonych **G. M. (1)** w wysokości 60600 złotych, **K. J. (1)** w wysokości 6400 złotych, **J. G. (1)** i **R. P. (1)** w wysokości po 1900 złotych, **M. K.** i **W. K.** w wysokości po 1000 złotych, **D. J. (1)** w wysokości 1300 złotych, **K. J. (2)** w wysokości 10400 złotych, **J. C. (1)** w wysokości 8400 złotych, natomiast nie obciążył opłatą pozostałych oskarżonych oraz nie obciążył wszystkich oskarżonych pozostałą częścią kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wnieśli wszyscy obrońcy oskarżonych i tak:

Obrońca oskarżonego G. M. (1) na podstawie art. 444 k.p.k. oraz art. 425 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w zakresie orzeczenia dotyczącego oskarżonego G. M. (1) w całości na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 2, 3 i 4 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. obrazę

1. obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k., która miała wpływ na treść orzeczenia polegającą na:

a) znacznym przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i uznaniu, że oskarżony G. M. (1) w okresie od stycznia 2013 roku do kwietnia 2014 roku kierował wraz z innymi osobami zorganizowaną grupą przestępczą, podczas gdy:

- twierdzenia współoskarżonych K. J. (1), J. G. (1), R. P. (1) i J. C. (1) w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym nie dają podstaw do uznania winy w/w w tym zakresie, albowiem nie miał on praktycznie realnego wpływu na działania podejmowane samodzielnie przez wskazane wyżej osoby w zakresie funkcjonowania spółek : (...), (...) D., (...) i (...), a ich wyjaśnienia wielokrotnie ewaluowały w toku postępowania;

b) znacznym przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i uznaniu, że wyjaśnienia K. J. (1) z postępowania przygotowawczego mogą stanowić podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie w sytuacji, gdy w/w ukrywając się przed Wymiarem Sprawiedliwości nie stawał się na wyznaczone rozprawy sądowe, a tym samym nie potwierdził treści swoich relacji składanych w toku ze śledztwa,

c) znacznym przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów poprzez całkowicie dowolne i sprzeczne z zebrany materiał dowodowym uznanie, iż oskarżony G. M. (1) kierując zorganizowaną grupą przestępczą doprowadził Skarb Państwa w wyniku uszczupleń podatkowych do straty z tytułu nie uiszczonych zobowiązań podatkowych w wysokości ponad 39 milionów złotych w sytuacji, gdy w zakresie rzeczywistego rozmiaru zobowiązań podatkowych brak jest w aktach sprawy wiarygodnych analiz, czy też kompleksowej opinii biegłych z zakresu rachunkowości i rozliczeń podatkowych, a ustalenia Sądu Okręgowego opierają się jedynie na wynikach kontroli przeprowadzonych przez Urzędy Skarbowe w P. i O., zaś zebrane dowody osobowe w tym powołane przez Sąd pierwszej instancji wyjaśnienia współoskarżonych : J., C., G. i P. żadną miarą nie pozwalają na takie ustalenia,

W części dotyczącej skazania za czyn I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX: naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

(b) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień: K. J., J. C., J. G. i R. P. (1), którzy byli osobiście zainteresowani uzyskaniem tzw. nadzwyczajnego złagodzenia kary art. 60 § 3 k.k. podawali okoliczności odnośnie rzeczywistego udziału G. M. (1) w działalności opisanych w zarzutach spółkach: (...), (...) D., (...) i (...) wbrew wyjaśnieniom w/w i pozostałemu materiałowi dowodowemu,

W części dotyczącej skazania za czyn X:

1) naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień wskazanych powyżej współoskarżonych i nieuprawnione ustalenie, iż oskarżony G. M. (1) zwerbował i powołał prezesów wymienionych w zarzutach spółek w sytuacji, gdy: D. J. (2), R. D., D. G., K. J. (2) i P. T. takich okoliczności nie potwierdzili, a nadto:

- naruszenie prawa do obrony oskarżonego i uczciwego procesu art. 156 § 1 i 5 k.p.k. poprzez uniemożliwienie oskarżonemu G. M. (1) zapoznanie się z całością akt i złożenia wniosków dowodowych na etapie śledztwa, a także mimo informacji SO z dnia 2 lipca 2015 roku nie udostępnienie ich w/w również na etapie postępowania sądowego,

2. W części dotyczącej skazania za czyny z pkt : I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX i X :

naruszenie przepisów postępowania, mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie istotnych okoliczności mających znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wynikających z wyjaśnień oskarżonego G. M. (1) złożonych w toku postępowania sądowego z których wynika,

że nie miał on wpływu na podejmowane bez jego wiedzy samodzielne działania współoskarżonych w zakresie działalności i rozliczeń podatkowych czterech spółek wymienionych w zarzutach a/o.

- art. 424 k.p.k. poprzez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jakichkolwiek ustaleń faktycznych i dowodów odnoszących się do tego w jaki sposób i jakie konkretnie działania podejmował G. M. (1) w zakresie rozliczeń (...) spółek (...) ze Skarbem Państwa, co uniemożliwia stronie sporządzenie w tym zakresie apelacji, jak również tego rodzaju braki uniemożliwiają dokonanie przez Sąd odwoławczy kontroli instancyjnej zaskarżonego w tej części wyroku,

- błąd w ustaleniach faktycznych będący wynikiem obrazy przepisów procedury karnej, która miała bezpośredni wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia tj. art. 4, art. 5 § 2, art. 7 oraz art. 410 k.p.k. polegającą na znacznym przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów oraz rozstrzygnięciu całego szeregu istotnych i nieusuwalnych wątpliwości wbrew zasadzie domniemania niewinności, a nadto oparciu rozstrzygnięcia wyłącznie na dowodach niekorzystnych dla oskarżonego,

2) z najdalej posuniętej ostrożności obrończej zarzucam ponadto orzeczenie wobec oskarżonego G. M. (1) rażąco surowej - niesprawiedliwej łącznej kary pozbawienia wolności w wymiarze dziesięciu lat pozbawienia wolności oraz łącznej kary grzywny, która pozostaje w rażącej dysproporcji do kar łącznych orzeczonych względem oskarżonych J. C. (1) i K. J. (1).

Wskazując na powyższe na zasadzie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie, ewentualnie z najdalej posuniętej ostrożności procesowej o:

2) zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez znaczne złagodzenie kary łącznej wymierzonej względem G. M. (1).

Obrońca oskarżonego K. J. (1) na podstawie art. 444 i art. 425 § 1, 2 i 3 KPK zaskarżył wyżej wymieniony wyrok, co do w/w oskarżonego w całości, na jego korzyść.

Na podstawie art. 427 § 2 KPK i art. 438 pkt 1, 2 i 3 KPK Sądowi pierwszej instancji zarzucił:

- mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku rażąco obrazę prawa procesowego, a mianowicie:

1) art. 6 KPK poprzez prowadzenie postępowania z udziałem adw. P. M. (1) obrońcy oskarżonych J. G. (1) i R. P. (1), w sytuacji gdy obrońca ten występował jako aplikant adwokacki z upoważnienia adw. P. D. obrońcy K. J. (1), w ramach postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Olsztynie, sygn. akt V Ds. 33/12, w toku którego oskarżony K. J. wyjaśniał na temat funkcjonowania spółki (...), w tym opisywał rolę w/w oskarżonych.

2) art. 6 KPK poprzez prowadzenie w dniach 24 lutego oraz 11 marca 2016 r. rozprawy pod nieobecność obrońcy oskarżonego w osobie adw. P. D., w sytuacji gdy oskarżony nie wyraził na to zgody, a w trakcie tychże rozpraw przeprowadzone zostały czynności dowodowe i inne, które bezpośrednio dotyczyły oskarżonego i miały wpływ na jego sytuację procesową.

3) art. 167 KPK w zw. z art. 366 § 1 KPK poprzez oddalenie wniosków dowodowych złożonych przez obrońcę na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2016 r., i uznanie, że wnioski te zmierzają w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania, w sytuacji gdy zawnioskowane dowody mają kluczowe znaczenie dla ustalenia istotnych okoliczności sprawy, a Sąd dysponując wiedzą o tych dowodach na wcześniejszym etapie postępowania, nie poczynił jakichkolwiek kroków celem sprawdzenia, czy ich przeprowadzenie jest możliwe i ewentualnie w jakim terminie,

4) art. 167 KPK w zw. z art. 366 § 1 KPK poprzez zaniechanie zwrócenia się do CBŚP Zarząd w O., B. oraz L., jak również do ABW Delegatura w O., celem ustalenia istotnych okoliczności podnoszonych w pismach przez oskarżonego, którego mogłyby mieć wpływ na wymiar jego kary, a mianowicie, czy dochodziło do spotkań między oskarżonym, a funkcjonariuszami w/w służb, w jakiej dacie oraz jaka była treść tychże rozmów,

5) art. 7 KPK poprzez dowolną ocenę wyjaśnień oskarżonego K. J. i uznanie ich w części za niewiarygodne, albowiem w ocenie Sądu oskarżony stara się marginalizować swoją rolę, jak również miał nie ujawnić gdzie znajdują się pozostałe środki pieniężne uzyskane z działalności, w sytuacji gdy oskarżony wyczerpująco opisał mechanizm działania spółki (...), w szczególności wskazał jaką rolę sam w niej pełnił, a jaką obywatele Łotwy, co znajduje potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w zakresie zaś środków pieniężnych to zostały one zabezpieczone w trakcie zatrzymania oskarżonego do innej sprawy o sygn. akt V Ds. 33/12, co zostało przez Sąd niezauważone.

6) art. 410 KPK w zw. z art. 4 KPK poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności korzystnych dla oskarżonego, a wynikających z jego wyjaśnień oraz innych dowodów, w szczególności faktu, iż w dniu 18 czerwca został on zatrzymany, a następnie tymczasowo aresztowany, co pozbawiło go jakiegokolwiek wpływu na dalsze losy spółki i tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na:

1) przedwczesnym uznaniu, bez przeprowadzenia kluczowych dowodów i ustaleniu istotnych okoliczności sprawy, że oskarżony K. J. (1) założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, podczas gdy z dotychczasowego materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego jak i współoskarżonych wynika, że oskarżony co najwyżej brał udział w grupie, albowiem wszystkie kluczowe decyzje w zakresie funkcjonowania spółki (...) podejmowane były przez inne osoby, w tym przez obywateli Łotwy.

2) bezpodstawnym uznaniu, że oskarżony swoimi działaniami wprowadził w błąd pracowników Urzędu Skarbowego P., wyłudżając w ten sposób od Skarbu Państwa nienależny zwrot podatku naliczonego, w sytuacji gdy w przypadku spółki (...) można mówić co najwyżej o zaniżeniu należnego za dany okres rozliczeniowy podatku, a nadto biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony od 18 czerwca 2013 r. był pozbawiony wolności, nie można wykluczyć, że będąc na wolności doprowadziłby do uiszczenia podatku VAT należnego za dany okres,

3) uznaniu, że środki pieniężne jakie znajdowały się na koncie spółki (...) sp. z o.o. rzeczywiście pochodziły z popełnienia czynu zabronionego, podczas gdy środki te stanowiły zapłatę od kontrahentów (...) za rzeczywiście dostarczony towar w postaci oleju napędowego, od którego uiszczono akcyzę i opłatę paliwowa, jak również podczas gdy wydanie środków pieniężnych o wartości należnego podatku VAT, przed złożeniem deklaracji podatku VAT jest dopuszczalne i nie stanowi czynu bezprawnego;

- obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 8 § 1 KKS w zw. z art. 286 § 1 KK w zw. z art. 56 § 1 KKS poprzez jego zastosowanie, w sytuacji gdy znamiona obu tych przypisów nie pokrywają się.

Jednocześnie, na podstawie art. 427 § 3 KPK wniósł o dopuszczenie dowodu z oględzin płyty CD zawierającej nagrania rozmów oskarżonego K. J. (1) z funkcjonariuszami służb CBŚP i ABW oraz dokumentu zawiadomienia o przestępstwie, stanowiących załącznik do pisma oskarżonego.

W konsekwencji podniesionych zarzutów apelacyjnych na podstawie art. 427 § 1 w zw. z art. 437 § 1 i 2 KPK oraz art. 440 KPK uprzejmie wniósł o uchylene zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego K. J. (1) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie.

Obrońca oskarżonego J. G. (1) i R. P. (1) na podstawie przepisu art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył wyżej oznaczony wyrok - odnośnie obu wymienionych oskarżonych - w całości.

Na podstawie przepisu art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. rozstrzygnięciu temu zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na naruszeniu art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art.

410 k.p.k. poprzez:

a. nieuwzględnienie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej,

b. dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającą na odmówieniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych J. G. (1) i R. P. (1) w części, w której wyjaśnili oni, że nie mieli świadomości istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i nie mieli wiedzy o przestępczym charakterze działalności oskarżonego K. J. (1),

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że:

a. obaj oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 258 § 1 k.k. podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że brak jest podstaw do uznania, że oskarżeni mieli świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej,

b. obaj oskarżeni swoim zachowaniem wyczerpali znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. podczas gdy oskarżeni swoim zachowaniem nie wyczerpali znamion przestępstwa oszustwa bowiem od dnia 22 marca 2013 roku do dnia 13 czerwca 2013 roku nie wprowadzili pracowników Urzędu Skarbowego w błąd i nie doprowadzili Urzędu Skarbowego do nienależnego zwrotu podatku, tj. do rozporządzenia swoim mieniem,

c. obaj oskarżeni popełnili przestępstwo opisane w przepisie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. podczas gdy analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżeni swoim zachowaniem nie wyczerpali znamion tego czynu zabronionego,

d. obaj oskarżeni popełnili przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. podczas gdy analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżeni swoim zachowaniem nie wyczerpali znamion tego czynu zabronionego,

e. oskarżeni zdecydowali się pracować dla oskarżonego G. M. (1), mając przy tym pełną świadomość kontynuacji przestępczego charakteru tej działalności, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżeni odmówili G. M. (1) współpracy, jednak w wyniku zastraszenia i presji wykonywali jego polecenia - wbrew swojej woli,

f. działalność oskarżonych miała charakter trwały i na taki była nastawiona oraz że trwała od stycznia 2013 roku do września 2013 roku, podczas gdy oskarżeni współpracowali z oskarżonym K. J. (1) jedynie od dnia 22 marca 2013 roku do dnia 13 czerwca 2013 roku,

g. obaj oskarżeni aktywnie uczestniczyli przy podziale pieniędzy pomiędzy członków grupy, podczas gdy materiał dowodowy niniejszej sprawy nie daje podstaw do poczynienia takiego ustalenia,

h. obaj oskarżeni działając w spółce (...) przyczynili się do powstania po stronie Skarbu Państwa szkody w wysokości 3.601,712 złotych, podczas gdy w okresie od dnia 22 marca 2013 roku do dnia 13 czerwca 2013 roku spółka (...) nie uzyskała od Skarbu Państwa zwrotu nadpłaconego podatku VAT, w dniu sprzedaży spółki na rachunkach bankowych znajdowały się środki na pokrycie zobowiązań podatkowych, a wypłaty pieniędzy po dniu 13 czerwca 2013 roku wykonywane były przez oskarżonych w wyniku zastraszenia przez oskarżonego G. M. (1).

III. Z daleko posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek nie uwzględnienia przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku zarzutów opisanych w pkt I i II apelacji, na podstawie przepisu art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k.

zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej kary przejawiającą się w wymierzeniu obu oskarżonym kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy postawa oskarżonych J. G. (1) i R. P., ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po ujawnieniu nieprawidłowości w dokumentacji spółki prowadzą do wniosku, że istnieją podstawy do ustalenia w stosunku do obu oskarżonych pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Wskazując na powyższe, na podstawie przepisu art. 427 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie obu oskarżonych od popełnienia wszystkich zarzuconych im aktem oskarżenia czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W przypadku nieuwzględnienia przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku zarzutów opisanych w pkt I i II apelacji, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej obu oskarżonym kary pozbawienia wolności poprzez wymierzenie oskarżonym - przy zastosowaniu przepisów art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. - kary dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Obrońca oskarżonego W. K. na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżyła wyżej oznaczony wyrok odnośnie wymienionego oskarżonego w części dotyczącej wymiaru kary, tj. w zakresie pkt 69.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k. rozstrzygnięciu temu zarzuciła rażąco niewspółmierność orzeczonej kary poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa dają podstawę do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej po stronie oskarżonego.

Biorąc pod uwagę powyższe, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności poprzez wymierzenie - przy zastosowaniu przepisów art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. - kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Na podstawie art. 167 k.p.k. wniosła o zwrócenie się do (...) Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej wykonującego orzeczenia w sprawach karnych, ul. (...), (...)-(...) O. o nadesłanie opinii o oskarżonym W. K. - na okoliczność postawy W. K., jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

Obrońca oskarżonej D. J. (1) na podstawie art. 444 i art. 425 § 1,2 i 3 KPK zaskarżył wyżej wymieniony wyrok, co do w/w oskarżonej w całości, na jej korzyść.

Na podstawie art. 427 § 2 KPK i art. 438 pkt 2 KPK Sądowi pierwszej instancji zarzucił mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku rażąco obrazę prawa procesowego, a mianowicie:

1) art. 6 KPK poprzez prowadzenie w dniu 24 lutego 2016 rozprawy pod nieobecność obrońcy oskarżonej w osobie adw. P. D., w sytuacji gdy oskarżona nie wyraziła na to zgody, a jej sytuacja procesowa, częściowe przyznanie się do stawianych zarzutów obligowały obrońcę do aktywnego udziału w rozprawie, m.in. poprzez zadawanie pytań osobom przesłuchiwanym,

2) art. 410 KPK w zw. z art. 4 KPK poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z wyjaśnień oskarżonej, który to dowód w całości został uznany za wiarygodny, m.in. faktu, iż w dniu 18 czerwca 2013 r. oskarżona została zatrzymana, a następnie tymczasowo aresztowana do innej sprawy [sygn. akt V Ds. 33/12), co nakazuje przyjąć, iż nie mogła popełnić czynów zarzucanych w punktach XXX i XXXI a/o, jak również uczestniczyć w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie do grudnia 2013 r, a nadto pominięcie okoliczności dotyczących motywów podjęcia pracy w spółce (...) i zakresu prac wykonywanych przez oskarżoną.

Na podstawie art. 427 § 2 KPK i art. 438 pkt 3 KPK Sądowi pierwszej instancji zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na:

3) uznaniu, że istniała zorganizowana grupa przestępcza, w której oskarżona świadomie uczestniczyła, w sytuacji gdy z uznanych za wiarygodne wyjaśnień oskarżonej wynika, że od kilku lat pozostawała w konkubinacie z oskarżonym K. J. (1), który poprosił ją o pomoc przy prowadzeniu spraw związanych z spółką (...), zapewniając jednocześnie o legalności przedsięwzięcia, jak również z wyjaśnień tych wynika, że oskarżona od 18 czerwca 2013 r. była pozbawiona wolności co najmniej do końca 2013 r., a więc nie mogła brać udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, tak jak przyjął to Sąd, tj. do końca grudnia 2013r.

4) bezpodstawnym uznaniu, że oskarżona swoimi działaniami wprowadziła w błąd pracowników Urzędu Skarbowego P., wyłudzając w ten sposób od Skarbu Państwa nienależny zwrot podatku naliczonego, w sytuacji gdy w przypadku spółki (...) można mówić co najwyżej o zaniżeniu należnego za dany okres rozliczeniowy podatku, a nadto biorąc pod uwagę zakres prac wykonywanych przez oskarżoną oraz fakt, że od 18 czerwca 2013 r. była pozbawiona wolności nie sposób przyjąć by mogła dopuścić się zarzucanych przestępstw w sposób w jaki orzekł Sąd, tj. w okresie od lipca do grudnia 2013 r.

W konsekwencji podniesionych zarzutów apelacyjnych na podstawie art. 427 § 1 w zw. z art. 437 § 1 i 2 oraz art. 440 KPK, uprzejmie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w stosunku do D. J. (1) i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego K. J. (2) zaskarżył wyżej wymieniony wyrok w całości i na zasadzie art. 438 pkt. 3 i 4 kpk wyrokowi temu zarzucam:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez:

- a) ustalenie, że K. J. (2) brał udział w grupie przestępczej
- b) ustalenie, że K. J. (2) był „prawą ręką” G. M. (1) i że trudnił się wyszukiwaniem tzw. słupów
- c) ustalenie, że K. J. (2) brał udział we wprowadzaniu w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w P. - W., L., T., B. i (...).
- d) ustalenie, że K. J. (2) działał w imieniu i na rzecz spółek (...) i zwłaszcza (...)
- e) ustalenie, że na przestępczych transakcjach oskarżonych Skarb Państwa stracił 39.055.424 zł.

2. rażąco niewspółmierność kary poprzez

- a) wymierzenie oskarżonemu K. J. (2) kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia
- b) wymierzenie oskarżonemu K. J. (2) kary grzywny w wysokości 500 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka wynosi 200 zł
- c) orzeczenie obowiązki naprawienia szkody solidarnie z innymi osobami w wysokości 39.055.424 zł
- d) obciążenie oskarżonego K. J. (2) opłatą w wysokości 10.400 zł.

Wskazując na powyższe zarzuty apelacji wniósł:

1. o zmianę wyroku poprzez:

- a) wyeliminowanie zarzutu udziału K. J. (2) w zorganizowanej grupie przestępczej

b) ustalenie, że K. J. (2) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i nie miał świadomości, że osoby, którym pomagał popełniały przestępstwa skarbowe, wyłudzają podatek VAT czy wprowadzają w błąd urzędników skarbowych

c) ustalenie, że K. J. (2) nie działał w imieniu ani na rzecz żadnych spółek

2. wymierzenie K. J. (2) kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem bądź niewysokiej kary pozbawienia wolności, poniżej 2 lat.

Obrońca oskarżonego R. D. na podstawie art. 444 k.p.k. w zw. z art. 425 § 1 i 2 k.p.k. zaskarżył wyrok w części dotyczącej oskarżonego R. D. w całości.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k w zw. z art. 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. ww. wyrokowi w zaskarżonym zakresie zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na uznaniu w oparciu o niewiarygodne i sprzeczne wewnętrznie wyjaśnienia współoskarżonych, iż oskarżony R. D. pełnił rolę pomocnika w przestępczym procederze, podczas gdy żadne inne dowody nie przesądzają jednoznacznie, że oskarżony R. D. pełnił przypisaną mu rolę w przestępstwie;

Z daleko idącej ostrożności procesowej, zarzucił wyrokowi:

2. rażąco surowość orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat próby z jednoczesnym solidarnym obowiązkiem naprawienia szkody do kwoty 8.437.581 zł.

Z uwagi na powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k., wniósł o zmianę ww. wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego R. D. od zarzucanych czynów lub o uchylenie ww. wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu Sądowi I instancji.

Zważywszy na treść zarzutu pkt 2 apelacji, ewentualnie wniósł o znaczące złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonego kary poprzez złagodzenie wymiaru kar jednostkowych i kary łącznej oraz wyeliminowanie obowiązku naprawienia szkody.

Obrońca oskarżonego J. C. (1) na zasadzie art. 444 kpk zaskarżył wyżej wymieniony wyrok w całości odnośnie oskarżonego J. C. (1).

Na zasadzie art. 427 § 2 i 438 pkt. 3 i 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mających wpływ na treść orzeczenia, przez:

a) niezastosowanie w stosunku do oskarżonego art. 60 § 3 kk, mimo iż Sąd stwierdził, iż oskarżony opisał całą strukturę organizacyjną grupy podając w jaki sposób następowało przenoszenie działalności ze spółki na spółkę oraz stwierdzając, iż złożył on obszernie wyjaśnienia, które pozostają w spójności z zebraniem materiałem dowodowym tworząc logiczną całość oraz że są szczere, b) przyjęcie, iż oskarżony brał udział w przestępstwie dotyczącym działalności spółki (...), podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż oskarżony co sam wyjaśnił przygotował jedynie dokumenty do zmiany danych spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym, Urzędzie Skarbowym i Urzędzie Statystycznym, co nie jest prawnie zabronione.

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej poprzez niezastosowanie w stosunku do oskarżonego obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Na zasadzie art. 427 § 1 i 437 § 2 kpk wniósł:

1. o uniewinnienie oskarżonego z zarzutów LI i LII oraz o zastosowanie w stosunku do oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary po myśli art. 60 § 3 kk i wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

ewentualnie

2. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Ponadto wniósł:

3. o przeprowadzenie na rozprawie dowodu z trzech opinii dotyczących oskarżonego J. C. (1) na okoliczność jego sylwetki i zachowania po popełnieniu przestępstwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł także prokurator i tak:

I. W oparciu o art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść B. P. w części dotyczącej orzeczenia o winie,

II. Wyrokowi temu zarzucił:

- na zasadzie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że oskarżony B. P. swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion czynów zabronionych, podczas, gdy prawidłowa ocena zgromadzonych dowodów, w szczególności wyjaśnień K. J. (1) i innych współoskarżonych, prowadzi do wniosek, że oskarżony B. P. dopuścił się popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów,

III. W oparciu o art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej B. P. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych generalnie okazały się niezasadne i nie zasługiwały na uwzględnienie. Głębszej zmiany wymagało orzeczenie dotyczące oskarżonego J. C. (1). Z kolei drobnych korekt co do czasookresów przestępczych działań Sąd Apelacyjny dokonał również w wypadku części pozostałych oskarżonych i co do części przypisanych im czynów.

Tytułem wstępu wskazać należy, iż analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w kontekście całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego na rozprawie głównej, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Okręgowy swoje ustalenia oparł na całokształcie prawidłowo przeprowadzonych, a następnie wszechstronnie i wnikliwie ocenionych dowodów, nie pomijając żadnej istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Rozważał okoliczności tak niekorzystne, jak i korzystne dla oskarżonych. Respektował przy tym zarówno zasady prawidłowego rozumowania jak i wskazania wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Wskazał szczegółowo jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione oraz na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Dlatego też stanowisko Sądu meriti w zakresie oceny dowodów jest generalnie wolne od sugerowanej przez większość obrońców obrazy przepisów art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz 424 § 1 pkt 1 k.p.k. Ma zatem co do zasady walor swobodnego i znajduje pełną ochronę prawa procesowego.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny przypomina, a w sprawie niniejszej ma to niebagatelne wręcz decydujące znaczenie, że zasada swobodnej oceny dowodów nie daje podstaw do apriorycznego preferowania lub dyskwalifikowania jednych dowodów na rzecz drugich, zarówno według klucza najkorzystniejszego dla oskarżonych, jak też przeciwnego kryterium. Jednocześnie, co najistotniejsze, nie wyklucza oparcia wyroku na dowodzie z obciążających wyjaśnień współsprawcy i przyznania wiarygodności jedynie części depozycji danego osobowego źródła dowodowego oraz dyskwalifikacji pozostałego zakresu jego wypowiedzi, pod warunkiem, że wyprowadzone wnioski, będzie uwzględniało treść dowodu, tak w aspekcie jego cech wewnętrznych, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów,

a zarazem będzie logiczne, oparte na wiedzy i wskazaniach doświadczenia życiowego i w rezultacie zamykające pole dla ocen alternatywnych. Trzeba podkreślić, że skazanie wyłącznie w oparciu o taki dowód nie daje automatycznie podstaw do przyjęcia za trafny zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Nie istnieje bowiem żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że wyjaśnienia jednego ze współoskarżonych są w każdym wypadku niewystarczającą podstawą skazania.

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy, co do zasady, sprostął wyżej wskazanym wymogom i w tym kontekście dokonanie przez Sąd meriti oceny materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań skarżących, tu mowa o obrońcach oskarżonych M., G., P. i J., nie może być utożsamiane z dowolnością orzeczenia, a ich zarzuty mają w przedmiotowym względzie wyłącznie polemiczny charakter.

Bez wątpienia wyjęcia przed nawias i szczegółowego omówienia wymagają w tym momencie wyjaśnienia K. J. (1). To one były głównym źródłem dowodowym, w oparciu o które Sąd Okręgowy dokonał ustaleń faktycznych skutkujących przyjęciem odpowiedzialności karnej praktycznie większości oskarżonych. Mało tego Sąd Apelacyjny pokusił się o stwierdzenie, że bez tych wyjaśnień ujawnienie procedury i odtworzenie mechanizmu przestępczego funkcjonowania spółek byłoby zdecydowanie trudniejsze i odwlekloby się w czasie. Z pewnością z czasem zostałyby ujawnione bowiem było działaniem „na krótkich nogach” w swej istocie prymitywnym, krótkowzrocznym i nastawionym jedynie na jak najszybszy i najwyższy zysk i przeniesienie pozostałego kapitału do kolejnej spółki. Podstawą do tego twierdzenia jest kompleksowa i wnikliwa oraz co najistotniejsze systematyczna, prowadzona chronologicznie od pierwszego tomu akt sprawy, analiza. Po tak przeprowadzonej analizie Sąd Apelacyjny nie ma żadnych wątpiwości, że relacje K. J. (1) są pełnowartościowym materiałem dowodowym w tym znaczeniu, że stanowią one wierne odzwierciedlenie tych faktów, o których miał wiedzę i tych mechanizmów, które sam stworzył i stosował w przestępczej praktyce.

Jednocześnie waga tego dowodu przy ocenie całokształtu materiału dowodowego obliguje Sąd Apelacyjny do podkreślenia tych aspektów które spowodowały, że wyjaśnienia te pomimo późniejszej, już na etapie postępowania międzyinstancyjnego i przed Sądem II instancji, zmiennej postawy procesowej bezwzględnie zasługiwały na danie im wiary.

Pierwszy to znane Sądowi Apelacyjnemu notoryjnie moment i okoliczności zatrzymania i tymczasowego aresztowania K. J. (1) do sprawy P. K. prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Olsztynie za sygn. akt II K 238/14 i prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku za sygn. akt II AKa 159/16. Tam grupa przestępcza utworzona i kierowana przez K. J. (1), działająca w odmiennym składzie osobowym, wytworzyła sieć fikcyjnych podmiotów gospodarczych, uzyskując możliwość wystawienia dowolnej ilości faktur VAT i uzyskała ponad 14,5 tys. „pustych” faktur VAT na usługi IT i SMS i w konsekwencji wyłudziła od Skarbu Państwa 49.800.000 złotych dodać należy w gotówce i usiłowała wyłudzić kolejne 56.000.000 złotych. Zresztą część z tych pieniędzy 6.186.909,99 złotych w tym 294.920,00 złotych w precjozach została zabezpieczona w chwil zatrzymania K. i D. J. (1).

W ocenie Sądu Apelacyjnego ta sytuacja miała decydujący wpływ na postawę procesową K. J. (1). Otóż mamy bowiem do czynienia z jego dwojaką działalnością przestępczą. K. J. (1) kieruje dwiema grupami przestępczymi, obie grupy doskonale zorganizowane, ale przynoszące różne dochody. Pierwsza w sprawie P. K. gdzie urobek przestępczy stanowiła „żywa gotówka” i gdzie pieniądze rzecz by można w przenośni ważono, a nie liczone nominalnie i druga w sprawie niniejszej gdzie dochody były duże, ale grupa przestępcza pracowała praktycznie na Łotyszy, którzy cały przestępczy proceder wymyślili i kontrolowali. Postępowanie przeciwko nim zostało z tej sprawy wyłączone i jest na etapie śledztwa.

W tych okolicznościach i takich realiach K. J. (1) idzie na pełną współpracę z organami ścigania i składa (o czym niżej) niezwykle drobiazgowo wyjaśnienia tak do sprawy P. K. jak i niniejszej. Celem jest oczywiście skorzystanie z instytucji art. 60 § 3 k.k., a więc „małego świadka koronnego” gwarantującej nadzwyczajne złagodzenie kary przez obligatoryjne warunkowe jej zawieszenie i w sprawie P. K. K. J. (1) z tej instytucji skorzystał. Taki też cel bez wątpienia przyświecał mu i w tej sprawie. Do tego stwierdzenia uprawnia Sąd Apelacyjny wskazywana wyżej chronologiczna

analiza akt niniejszej sprawy. To dlatego wyjaśnienia już na wstępnym etapie śledztwa są tak szczegółowe, precyzyjne jasno obrazujące modus operandi przestępczego działania, osoby zaangażowane w ten proceder, ich funkcje i rolę.

Drugi z nich to motyw podjęcia współpracy z organami ścigania. Przy ocenie tego typu postaw istotą pozostaje więc szczerść intencji i rzetelność w jego realizacji. A tu stwierdzić należy, że K. J. (1) miał szczerzy zamiar „upieczenia dwóch pieczeni na jednym ogniu” i taką konsekwentną postawę prezentował, ale jedynie do rozpoczęcia postępowania sądowego w niniejszej sprawie.

Tu zastrzec należy, iż K. J. (1) był w pełni świadom, iż w konsekwencji jego wyjaśnień także przeciwko niemu postawione zostaną zarzuty. Bez wątpienia jego intencją była przede wszystkim możliwość uzyskania jak najłagodniejszej kary pozbawienia wolności. Oczywiście w jego wypadku, biorąc pod uwagę kierowniczą rolę jaką odgrywał w szeroko rozumianym procederze przestępczym, była to możliwość uzyskania kary najłagodniejszej i bez konieczności jej odbywania. Wiedział, że warunkiem skorzystania z nadzwyczajnego złagodzenia kary są szczerze wyjaśnienia, omawiające wszystkie znane mu aspekty działalności przestępczej. Miał świadomość, że gdyby coś z szerokiego przestępczego procederu zataił, a w przyszłości okazało się, że nie powiedział prawdy i jego wyjaśnienia zostałyby zweryfikowane negatywnie, odpadła by przesłanka z art. 60 § 3 k.k.

Trzeci aspekt to sposób składania przez K. J. (1) wyjaśnień. Tu trzeba wskazać, iż od początkowego momentu rozpoczęcia współpracy z organami ścigania jego wyjaśnienia co do całokształtu szeroko rozumianego procederu przestępczego, w którym uczestniczył były szczegółowe, ale zarazem kompleksowe. Dodać należy, że rozbieżności czy nawet drobne sprzeczności w opisie działań objętych zarzutami wyjaśnień tych nie dyskwalifikują. Bowiern przy tak szeroko zakrojonej i różnorodnej działalności przestępczej rzecz tkwi w stwierdzeniu sprawcy i opisie jego udziału w zarzuczanych zdarzeniach, a nie jak chcą obrońcy w idealnym i precyzyjnym ustaleniu wszystkich i to najdrobniejszych okoliczności.

Wreszcie czwarty aspekt to to, że K. J. (1) w wyjaśnieniach dotyczących działalności przestępczej z udziałem innych osób w tym i oskarżonych w niniejszej sprawie generalnie obciążał w równym stopniu siebie, jak i poszczególnych współdziałających. Nie przerzucał swojej odpowiedzialności na współników, nie starał się umniejszać własnej roli w szeroko rozumianym przestępczym procederze. Obciążając innych, jednocześnie obciążał siebie precyzując swój udział i tym samym określając zakres własnej odpowiedzialności karnej.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wskazanie tych aspektów dowiodło, że wyjaśnienia te generalnie zasługiwały na danie im wiary. Nie można jednak zapomnieć, iż K. J. (1) ukrywając się, wyjaśnień przed Sądem Okręgowym nie złożył, zostały one ujawnione w trybie art. 377 § 3 i 4 k.p.k. Także przed Sądem odwoławczym prezentował chwiejną i zmienną postawę procesową. Postawę tą jak i ostateczne stanowisko procesowe oddają protokoły rozpraw apelacyjnych (k.29033-29042 i 29090-29092odw.), a szczególności streszczone stanowisko oskarżonego (k.29035-29036odw.) i wniosek końcowy (k.29092) pozostający w swej istocie wnioskiem o orzeczenie kary z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia (art. 60 § 3 k.k.). Wskazany wyżej fakt ukrywania się, żadną miarą nieusprawiedliwiony przytaczanymi okolicznościami, w zestawieniu z zaprezentowaną wyżej postawą procesową zniweczył możliwość zastosowania wobec K. J. (1) instytucji świadka koronnego. Można by rzec, że oskarżony tą postawą sam pozbawił się możliwości jej zastosowania. Nie zdyskwalifikował jednak wiarygodności złożonych w sprawie wyjaśnień co do szeroko rozumianego procederu przestępczego związanego z obrotem paliw.

W dalszym odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonych K. J. (1) i D. J. (1):

Zacznijmy od przyczyny drobnych zmian wyroku w wypadku K. J. (1) doprecyzowania (w pkt. 11, 12, 13), zaś D. J. (1) prawidłowego ustalenia (w pkt. 29, 30, 31) czynów im tam przypisanych i określenia czasookresu ich popełnienia od stycznia 2013r. do 18 czerwca 2013r. Poza sporem pozostaje, iż w dniu 18 czerwca 2013 roku obydwójce zostali zatrzymani i tymczasowo aresztowani do innej sprawy co omawiano wyżej. Zasadnym jest więc zamknięcie czasookresu ich przestępczego działania w tej dacie. W wypadku D. J. (1) fakt ten umknął Sądowi, co słusznie w **punkcie 2** apelacji wytknął jej obrońca i w tej części apelacja zasługiwała na uwzględnienie. Przy czym Sąd Apelacyjny zastrzega, iż ustalenia te dotyczą li tylko daty końcowej czasookresu przestępczego i nie rozciągają się, jak chce

skarżący, na ustalenia w przedmiocie uczestnictwa D. J. (1) w grupie przestępczej i roli jaką w niej pełniła. Nieco odmiennie tę sytuację (czasookres) należało ocenić w wypadku K. J. (1). Sąd orzekający przyjął datę końcową czerwiec 2013r., kwestionuje ją obrońca w zarzucie z **punktu 6** apelacji argumentując, iż z tym momentem K. J. (1) został pozbawiony jakiegokolwiek wpływu na losy spółki. Nie sposób, ale jedynie w części, tej argumentacji nie podzielić. Analiza materiału dowodowego, a w szczególności zestawienie wyjaśnień oskarżonych J., G. i P. wykazuje, iż to nie tymczasowe aresztowanie J., a praktycznie natychmiastowe i dokonane w bezwzględny sposób przejęcie całości procedury przez G. M. (1) „odcięło” J. od spółki.

Kontynuując analizę zarzutów obrazu prawa procesowego stwierdzić należy, iż żadną miarą Sąd Okręgowy nie dopuścił się zarzuconej **w punkcie 1** obrazu art. 6 k.p.k., a podstawą tej oceny jest niniejsza analiza. Rację ma skarżący, że obrońca oskarżonych J. G. (1) i R. P. (1) adw. P. M. (1) będąc jeszcze aplikantem adwokackim reprezentował, z upoważnienia adw. P. D., K. J. (1) w ramach postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Olsztynie V Ds. 33/12.

Okoliczność tę 25 lutego 2016 roku dostrzegł i wyjaśniał Sąd Okręgowy na k.27202odw.-27203 odbierając oświadczenie od adw. P. M. (1), który podał, iż zaistniałą sytuację procesową analizował, ale nie dopatrywał się kolizji spraw.

Kolizji spraw, co wynika z wniosków w tym przedmiocie, nie widzieli też oskarżeni J. G. (1), R. P. (1), obrońca K. J. (1) - upoważniony przez adw. P. D. apl. adw. K. K. (2) oraz prokurator. Dla pełnego obrazu stanowiska stron dodać należy, iż zdania przeciwnego był obrońca oskarżonego G. M. (1), zaś pozostałe strony w tym przedmiocie głosu nie zabrały.

Dokonując analizy zaistniałej sytuacji procesowej stwierdzić należy, iż faktycznie sprawa Prokuratury Okręgowej w Warszawie V Ds. 33/12 prowadzona przez Sąd Okręgowy w Olsztynie sygn. akt II K 238/14 i prawomocnie zakończona przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku sygn. akt II AKA 159/16 dotyczyła innych osób, innej materii i innego rodzaju czynów. Była o tym mowa wyżej jednak wskazać należy, iż w tym postępowaniu K. J. (1) korzystał z instytucji małego świadka koronnego i wyrok w stosunku do niego zapadł przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. W ramach tego postępowania K. J. (1) złożył wielokrotnie bardzo obszerne wyjaśnienia, w których bardzo szeroko opisał różnorodną i wieloraką działalność przestępczą. Niemniej jednak opisując szeroko rozumiany przestępczy proceder paliwowy przedstawił na wskazanych przez skarżącego kartach (protokół z 12.12.2013r. k.3713-3716 oraz protokół z 2.10.2013r. k.3467-3468) mechanizm działania spółki (...). Zatem bez wątplenia adw. P. M. (2) stał się deponentem wiedzy na temat tej spółki, wiedzy którą posiadał od K. J. (1) i którą jako obrońca oskarżonych G. i P. mógł wykorzystać ze szkodą dla K. J. (1).

Istotą odpowiedzi na wskazany zarzut pozostaje ustalenie nie tego czy mógł tę wiedzę wykorzystać, ale czy ją wykorzystał. Tu trzeba kategorycznie i stanowczo stwierdzić, iż analiza osobowego materiału dowodowego (wyjaśnienia J., P. i G.) pozwala na postawione wyżej pytanie udzielić odpowiedzi jednoznacznie przeczącej. Ale co istotniejsze sprzeczność stanowisk procesowych K. J. (1) i pozostałych dwóch oskarżonych nie istnieje, a twierdzenie skarżącego w tym przedmiocie jest nadużyciem. Wystarczy wglębić się w wyjaśnienia K. J. (1) z k. 3467odw. (nie jak wskazuje obrońca k.3468) gdzie J. wyjaśnia: „że Predator zastraszając prezesów przejął spółkę (...) i zabrał pieniądze spółki. Prosił, aby prezesi (G., P.) zgłosili się na policję i do US i zablokowali spółkę. Prosił dlatego gdyż wiedział jaki jest cel M. – zabrać pieniądze ze spółki i obciążyć prezesów”. Wskazywanej sprzeczności żadną miarą nie da się wyprowadzić, ba nawet wywnioskować z wyjaśnień J. G. (1) (k.27190odw.) gdzie stwierdza: „jak J. się dowiedział, że zgłosiłem wywiezienie go do lasu przez M. na policję to nie chciał go widzieć”.

Żadną miarą Sąd Okręgowy nie dopuścił się zarzuconej w **punkcie 2** (dotyczy K. J. (1)) i **punkcie 1** (dotyczy D. J. (1)) obrazu art. 6 k.p.k. Mowa tu o prowadzeniu przez Sąd Okręgowy rozprawy w dniach 24 lutego i 11 marca 2016 roku pod nieobecność obrońcy oskarżonych w osobie adw. P. D.. Wskazany obrońca z wyboru na rozprawie w dniu 24 lutego 2016 roku był obecny do godz. 11.15. Po przerwie uprzedził Sąd (k.271910odw.), że będzie musiał opuścić salę i wniósł o prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność. Z kolei na rozprawie w dniu 11 marca 2016 roku opuścił salę w trakcie jej trwania (k.273030odw.). Wprawdzie nie zarzuca tego obrońca, ale problem sprecyzowany w zarzucie

wystąpił także na rozprawie 9 marca 2016 roku kiedy to upoważniony przez adw. P. D. obrońca apl. adw. K. K. (2) (k.27246odw.) opuścił salę rozpraw.

Sąd Apelacyjny podnoszonej obrazy przepisu procedury nie widzi. Wskazać przede wszystkim należy, iż obrona oskarżonych K. J. (1) i D. J. (1) nie była obligatoryjna. Faktycznie na rozprawie 24 lutego 2016 roku wyjaśnienia składali oskarżeni G. i P. i obaj odpowiadali na pytania Sądu i stron. Bez wątpienia trudno pochwalać takie zachowanie obrońcy jednakże jeszcze raz wskazać należy, iż nie mamy tu do czynienia z obroną obligatoryjną zaś skarżący zdecydowanie przecenia negatywny wpływ nieobecności na sytuację procesową oskarżonego K. J. (1), a tym bardziej D. J. (1). A to dlatego, że rozbieżności w wyjaśnieniach przesłuchiwanym w tym dniu oskarżonym co do zachowania K. J. (1) po jego aresztowaniu po prostu nie było i jako, że Sąd ich nie dostrzegł, dlatego ich nie wyjaśniał. Z kolei wskazywane przez przesłuchiwanym, pod nieobecność obrońcy, okoliczności odnoszące się do D. J. (1) ustalone zostały w oparciu o szereg innych dowodów osobowych, którym wyjaśnienia przesłuchiwanym akurat nie przeczą.

Odnosnie zaś absencji obrońcy na rozprawie 11 marca 2016 roku to trudno nie podzielić argumentacji, iż zastosowanie wobec K. J. (1) tymczasowego aresztowania i zarządzenia poszukiwań listem gończym było czynnością istotną dla oskarżonego. Natomiast przyczyny i podstawy zastosowania Sąd wskazał w uzasadnieniu postanowienia k. 27307odw. Trudno mówić tu o możliwości wytłumaczenia nieobecności oskarżonego przez obrońcę skoro wcześniej wskazywał, że ma utrudniony kontakt z klientem. Całości oceny dopełnia fakt, iż ta argumentacja podniesiona w zażaleniu na zastosowanie tymczasowego aresztowania (k.27398-27401) nie została uwzględniona przez Sąd Apelacyjny utrzymujący w mocy stosowanie tego środka zapobiegawczego (k.27407-27408).

Nie ma też zarzuconej w **punkcie 3** obrazy art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. polegających na oddaleniu wniosków dowodowych (k.27731-27734) złożonych przez obrońcę oskarżonego na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2016 roku.

Z protokołu rozprawy (k.27749-27749odw.) wynika, iż obrońca oskarżonego na dzień przed rozprawą i po godzinach urzędowania sądu wniósł o wznowienie przewodu sądowego celem kontynuowania postępowania dowodowego mającego na celu wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy i przeprowadzenie (k.27731-27734) przedmiotowych dowodów. Sąd I instancji na rozprawie 23 sierpnia 2016 roku przedmiotowe wnioski oddalił (k.27749odw.). Oddalając wnioski dowodowe wskazał w postanowieniu podstawę prawną odnoszącą się do wniosku, która wskazywała na konkretną przyczynę jego oddalenia. Sprecyzował przy tym przyczyny oddalenia. Uzasadnienie powyższych decyzji umożliwiło odwoławczą kontrolę prawidłowości uznania tych wniosków dowodowych za bezzasadne i jednocześnie potwierdziło słuszność takiego rozwiązania.

Z kolei ocena treści tych wniosków dokonana przez Sąd Apelacyjny prowadzi do stwierdzenia, iż wnioskowane okoliczności podnoszone przez obrońcę oskarżonego w przedmiotowych wnioskach dowodowych były przedmiotem badania podczas przeprowadzania innych dowodów. Zatem uznać należy i to jednoznacznie, iż przeprowadzenie tych dowodów zmierzało w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania. Przy tym uzasadnienie wskazanych kwestii było prawidłowe i nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego co do nakierowania wniosków, na tym etapie, na storpedowanie praktycznie zakończonego postępowania.

Nie ma też zarzuconej w **punkcie 4** obrazy art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie zwrócenia się do CBS Zarząd w O., B. i L. oraz do ABW Delegatura w O.. Tu Sąd Apelacyjny wskazuje skarżącemu, iż ocena działania oskarżonego K. J. (1) została dokonana zgodnie z wnioskiem skarżącego. Sąd Apelacyjny za udowodnioną, w oparciu o nadesłane przez oskarżonego dowody jak i twierdzenia co do przedmiotowych okoliczności, uznał współpracę z funkcjonariuszami w/w służb za udowodnioną. Inną kwestią pozostaje wartość dowodowa tych informacji. Nie oznacza to, że Sąd Apelacyjny je bagatelizuje, wprost przeciwnie mają one ogromną wartość dowodową w prowadzonych równoległe w kilku prokuraturach postępowaniach związanych z przestępczym obrotem paliwami. Jednakże na potrzeby niniejszej sprawy i oceny postawy oskarżonego, także przez pryzmat orzeczonej wobec niego kary, decydujące znaczenie miała jego postawa procesowa i wartość dowodowa wyjaśnień z postępowania

przygotowawczego w niniejszej sprawie. Bez wątplenia nieoceniona i de facto będąca podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Tyle tylko, że zniweczona, co wskazano wyżej, późniejszym zachowaniem.

Sąd Apelacyjny dokonując oceny i ustosunkowując się do **zarzutów 5 i 6** nawiązuje do wyżej zaprezentowanej analizy całokształtu wyjaśnień oskarżonego K. J. (1). Zachowuje ona w pełni swą aktualność. By jednak w sposób bezsprzeczny te zarzuty oddalić celowym pozostaje odtworzenie wyjaśnień K. J. (1) z krótkim opisem stanowiska i postawy procesowej oraz krótkim wskazaniem zawartości merytorycznej tych wyjaśnień. Tego rodzaju zabieg aczkolwiek nietypowy wydaje się usprawiedliwiony obszernością materiału dowodowego, a jednocześnie ewentualną koniecznością natychmiastowej weryfikacji wyjaśnień. Ale przede wszystkim unaocznia on niezasadność omawianych zarzutów poprzez wskazanie i to w złożonych przez siebie wyjaśnieniach: przestępczego modus operandi także w odniesieniu do funkcjonowania (...), swojej roli jak i roli obywateli Łotwy, wreszcie wpływu jego tymczasowego aresztowania na dalsze losy spółki. Wyjaśnienia oskarżonego zostały ujawnione (k.27653) bez odczytywania art. 377 § 3 i 4 k.p.k. I tak:

- **t. IX k. 1620-1622** przytoczone w uzasadnieniu (k.38-39) Spółka (...) cały proceder -do czasu jego aresztowania nie było potrzeby składania deklaracji Vat ponieważ termin złożenia mijał 25.07.2013r. Opisuje, że po jego aresztowaniu M. zastraszył G., P. i K., zmusił do wydania dokumentacji dostępu do kont, potem groźbą zabrał G. dokumenty dowód, prawo jazdy i jakieś dokumenty spółki,

- **k. 1623-1629** przytoczone w uzasadnieniu (k.39-42) Spółka (...) - pomysł jego i J. C. (1), opisuje mechanizm - olej napędowy z Litwy do (...)jako podmiot kupujący, olej przewożony do składu podatkowego (...) (D. M.), po uiszczeniu opłaty paliwowej zwalniano cysterne, P. i G. wypłacali pieniądze przekazywali bądź Łotyszom bądź jemu, a ten za pośrednictwem M. Łotyszom, C. to osoba bliska M. załatwiał mu formalności z nabywaniem firm do obrotu paliwami. Opis metody na redukcję podatku Vat przez tworzenie platformy internetowej (obróć firmę 100000 zł. podatek Vat 23 %, nabywa platformę internetową za 100000 zł. i nie musi opłacać podatku bo bilans zerowy). C. po jego aresztowaniu współpracuje z M. kombinacje z Vatem w opisywany wyżej sposób.

- **t. XVII k. 3236-3239** przytoczone w uzasadnieniu (k.42) wyjaśnia o firmie (...) skład celny, Firma (...) (M. K. i J. W.) nabywał olej i sprzedawał E., później wchodzi (...)nabywa od(...).

- t. XVIII k. 3443-3449 brak informacji odnośnie tej sprawy,

- t. XVIII k. 3450-3456 wyjaśnia o współpracy paliwowej od k. 3452, ale nie wnosi nic o spółkach z tej sprawy,

- **t. XVIII k. 3457-3461** charakteryzuje J. C. (1), wyjaśnia o kilku spółkach w tym przede wszystkim o G., wspomina m. in. o (...)(**k.3460**)

- **t. XVIII k. 3465-3471** od k. 3467 wyjaśnia o (...), K. i P., k. 3467odw., o spotkaniu z P., swoim aresztowaniu i przejęciu (...)przez M., przejął on całe pieniądze i te które wchodziły na spółkę od P.. Prosił prezesów (...), żeby zgłosili na policję do US i zablokowali spółkę. Wiedział bowiem jaki jest cel M. – zabrać pieniądze ze spółki i obciążyć właścicieli.

- t. XVIII k. 3492-3495 brak informacji odnośnie tej sprawy,

- t. XVIII k.3496-3501 okazywane dokumenty i jego wyjaśnienia, brak informacji odnośnie tej sprawy,

- t. XVIII k.3502-3506 brak informacji odnośnie tej sprawy,

- t. XVIII k.3520-3523 okazywane dokumenty i wyjaśnienia, brak informacji odnośnie tej sprawy,

- t. XVIII k.3524-3526 okazywane dokumenty i wyjaśnienia, brak informacji odnośnie tej sprawy,

- **t. XIX k. 3712-3716** dokładnie opisuje działanie (...), **k. 3713odw.** Vat na spółkę (...) był zgłoszony na rozliczenie kwartalne, by zabezpieczyć się przed kontrolą; trzeba było utrzymać spółkę maksymalnie przez rok, minimum co trzy miesiące zmieniając siedzibę by utrudnić kontrolę skarbową i ewentualną blokadę kont do k. 3715.

- k. 25616-25617 przytoczone w uzasadnieniu (k.42) przyznał się i odmówił składania wyjaśnień.

Przedmiotowe wyjaśnienia były głównym źródłem dowodowym, w oparciu o które Sąd Okręgowy odtworzył mechanizm przestępczego funkcjonowania spółek. Bez nich jego ujawnienie byłoby zdecydowanie trudniejsze, a już z pewnością odwleklełoby się w czasie. Sąd Apelacyjny dostrzega zachowawczość w wyjaśnieniach odnoszących się do funkcjonowania (...) i stwierdza, że to właśnie było przyczyną uznania ich przez Sąd Okręgowy w tej części za nie w pełni wiarygodne. Biorąc jednak pod uwagę jego wyjaśnienia (k. 3712-3716), w szczególności fragment k.3713odw.-3715 oddający faktyczną istotę i cel funkcjonowania (...) można z całą stanowczością stwierdzić, iż zasadnie stanowiły podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.

Końcowo już stwierdzić należy, iż nie można podzielić zdania skarżącego jakoby zabezpieczenie środków pieniężnych w trakcie zatrzymania oskarżonych K. i D. J. (1) zostało przez Sąd niezauważone. Okoliczność tę Sąd Apelacyjny analizował wyżej, więc tutaj przypomni jedynie, iż zabezpieczone przy oskarżonych środki pieniężne pochodziły z wyłudzeń VAT w innej sprawie, sprawie do której oskarżeni zostali zatrzymani.

Kończąc analizę zarzutów procesowych nie sposób nie podkreślić, że omówiony dotychczas osobowy materiał dowodowy, a przecież szczegółowej analizie poddano zaledwie wyjaśnienia K. i D. J. (1), jest na tyle przygniatający, że znalazł odbicie w wartości zarzutów apelacyjnych. Nie odnosi się to rzecz jasna do jakichkolwiek braków merytorycznych bo takowych Sąd Apelacyjny nie stwierdził lecz mówi o wytrąceniu skarżącemu argumentów, które dawałyby możliwość ich podzielenia przynajmniej w częściowym, istotnym dla rozstrzygnięcia, zakresie.

Nie można też zapominać, że uzupełnieniem wskazanego materiału dowodowego pozostają wyjaśnienia oskarżonych J. G. (1), R. P. (1) i W. K.. Zostaną one, przez pryzmat zarzutów omówione niżej, niemniej jednak już można stwierdzić, że skrupulatne, drobiazgowo i wyczerpujące przeprowadzenie tego osobowego materiału dowodowego i w konsekwencji logiczna, wielowątkowa i praktycznie kompletna jego ocena okazała się miazdząca.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny nie podzielił **zarzutów błędów w ustaleniach faktycznych z pkt. 1, 2, 3** apelacji dotyczącej K. J. (1) i **z pkt. 3, 4** dotyczącej D. J. (1), które to błędy w ocenie skarżącego miały wpływ na treść wydanego w stosunku do tych oskarżonych wyroku.

Wbrew odmiennym ocenom zawartym w tym punkcie apelacji jak i jej uzupełnieniu, nie ma żadnych podstaw do skutecznego kwestionowania dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych i udziału oskarżonych w zakresie przypisanych im czynów, a dokonana przez Sąd Okręgowy rekonstrukcja ich działań została przeprowadzona w oparciu o szereg wzajemnie zazębiających się i uzupełniających się dowodów osobowych, operacji na kontach bankowych (...) i decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P., nie wykazuje błędu. Została przy tym szeroko, wszechstronnie, drobiazgowo, a więc ponad wszelką wątpliwość kompletnie, uzasadniona.

Z uwagi na sygnalizowaną wyżej drobiazgowość i kompletność argumentacji Sądu Okręgowego odnoszącej się także do założenia i kierowania (K. J. (1)) oraz udziału (D. J. (1)) zorganizowanej grupy przestępczej zawartej na k.60-64 pisemnego uzasadnienia wyroku, dokonując ich analizy Sąd Apelacyjny nie będzie swego stanowiska szczegółowo argumentował albowiem sprowadziłoby się ono do powtarzania argumentacji Sądu Okręgowego. Nie musi tym samym zapewniać, iż argumentację Sądu co do działań oskarżonych i w konsekwencji wprowadzenia w błąd pracowników Urzędu Skarbowego P. pełnej wiedzy, świadomości i uczestnictwa oskarżonych w wyłudzeniu w ten sposób od Skarbu Państwa nienależnego zwrotu podatku naliczonego, nie tylko w pełni akceptuje, ale przyjmuje ją jako swoją. Jest to o tyle zasadne, że uzasadnienie omawianych zarzutów apelacyjnych nie zawiera argumentacji ponad tą, którą rozpatrywał i omawiał Sąd Okręgowy w pisemnych motywach wyroku. Wymaga zatem nie tyle rozstrzygnięcia co podkreślenia kilku kwestii.

Bez wątpienia grupę przestępczą w skład której wchodziły osoby występujące w sprawie jako współoskarżeni, założył K. J. (1). Na spółkę (...) przeniósł swoją dotychczasową działalność związaną z obrotem paliwami płynnymi i w jej ramach zorganizował odpowiednią strukturę przestępczą. Właśnie w ramach (...) nieformalnie, ale faktycznie kierował i nadzorował jej działalność, a to wprost wynika tak z jego i małżonki wyjaśnień oraz wyjaśnień oskarżonych J. G. (1), R. P. (1) i W. K.. Zupełnie inną kwestią, ale równie skrupulatnie określoną, chociaż bez przeprowadzenia dotychczas dowodów osobowych, pozostaje rola w szeroko rozumianym procederze przestępczym obywateli Łotwy. Trudno nie zgodzić się ze skarżącym i nie nazwać kluczowymi decyzji związanych przykładowo z ilością dostarczanego na polski rynek paliwa. Ale nie były to decyzje kluczowe dla istoty, sposobu i mechanizmu przestępczego procederu zmaterializowanego w funkcjonowaniu (...) faktycznie kierowanej przez K. J. (1), a po jego zatrzymaniu przejętej przez G. M. (1). To K. J. (1) (później G. M. (1)) pełnił faktyczną funkcję kierowniczą, a mianowicie wydawał polecenia, nadzorował, rozliczał z wykonanych działań i decydował o podziale środków pieniężnych pomiędzy członków grupy. Wynika to wprost nie tylko z wyjaśnień K. J. (1) lecz także mianowanych przez niego prezesa i wiceprezesa J. G. (1) i R. P. (1) oraz bezpośrednich wytwórców dokumentacji W. K. i D. J. (1). Jeżeli chodzi rolę, udział i wkład D. J. (1) w działanie grupy przestępczej to był on aktywny, czynny, znaczący i niezwykle istotny. Został prawidłowo przez Sąd Okręgowy ustalony i oceniony. Sąd Apelacyjny doda tylko, iż pozostaje daleki od kreowanego przez samą oskarżoną, jakoby „pozostawała tylko żoną swego męża K. J. (1)”.

Nie jest też tak jak twierdzi skarżący, że w przypadku stwierdzonego przestępczego procederu można mówić co najwyżej o zaniżeniu należnego za dany okres rozliczeniowy podatku. Nie uszło uwadze Sądu, że czasokres to kwartał, tu do 30 czerwca 2013 roku, a deklarację VAT-7 złożono 26 lipca 2013 roku, a więc w momencie gdy oskarżony był już tymczasowo aresztowany. Nie wyklucza to odpowiedzialności oskarżonego za przypisane czyny. Sprawca odpowiada bowiem za zamiar, a tego nie można oceniać w oderwaniu od wyjaśnień samego oskarżonego skoro właśnie w tych, cytowanych wyżej wyjaśnieniach, wskazuje istotę, cel i sposób dokonania oszustw i oszustw podatkowych. Tu wystarczy przypomnieć cytowane wyżej wyjaśnienia „Vat na spółkę (...) był zgłoszony na rozliczenie kwartalne, by zabezpieczyć się przed kontrolą; trzeba było utrzymać spółkę maksymalnie przez rok, minimum co trzy miesiące zmieniając siedzibę by utrudnić kontrolę skarbową i ewentualną blokadę kont”.

Analizując argumentację **zarzutu 3** Sąd Apelacyjny odnosi wrażenie, iż jest on wynikiem niezbyt wnikliwej lektury uzasadnienia wyroku ustalającej modus operandi działania grupy tu na bazie spółki (...), a później przeniesiony na kolejne spółki. Jego odtworzenie w zestawieniu z wyżej cytowaną wypowiedzią K. J. (1) ujawniającą faktyczny zamiar nieopłacania podatku, nie tylko we wstępnej fazie transakcji, ale w ogóle, da nań odpowiedź. Oczywiście nie odnosi się to do uiszczenia akcyzy i opłaty paliwowej faktycznie opłacanej, ale tylko dlatego, iż był to warunek konieczny „zwolnienia” cysterny ze składu podatkowego przez Urząd Celný.

I tak (...) ustalało z odbiorcą cenę sprzedaży netto, obejmującą koszt zakupu paliwa, podatek akcyzowy, opłatę paliwową oraz minimalną marżę, która to cena była niższa niż ta ustalana na stronach internetowych ORLEN-u. Od tak ustalonej kwoty naliczano podatek VAT, a ustaloną cenę brutto odbiorca przelewał na konto spółki. Po opłaceniu ceny zakupu paliwa, podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, ceny usługi za odprawę i dokonanie opłat, na koncie (...) pozostawała kwota podatku VAT, którą w cenie brutto wpłacił na jej konto odbiorca krajowy. Realnie podatek ten obciążał podmiot pośredniczący, czyli (...) mającej trzymiesięczny okres rozliczenia. Spółka w deklaracjach składanych do Urzędu Skarbowego wykazywała jednak, że nie jest należny zwrot podatku VAT, co wynikało z wykazanych obrotów, niwelujących jego wartość. Pieniądze, które „pozostawały” z nieopłaconego podatku VAT były faktycznie już wcześniej gotówkowo wypłacane przez osoby upoważnione do wykonywania operacji na kotach spółki.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza też podnoszonej obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 8 § 1 k.k.s. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. Tu z braku argumentacji zarzutu czuje się zwolniony z jego dalszego uzasadnienia w tym przedmiocie, wskaże tylko, iż prawnej analizy skarżonego zagadnienia w sposób prawidłowy dokonał Sąd Okręgowy na k. 66-67 pisemnego uzasadnienia.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonych J. G. (1) i R. P. (1):

Sąd Apelacyjny nie podzielił zawartych w **punktach I. a, b** apelacji zarzutów obrazę przepisów postępowania, mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. jak i wywodów przytoczonych na ich poparcie. Nie dopatrzył się obrazę wskazanych przepisów procedury karnej, które to uchybienia mogłyby rzutować na treść wydanego wyroku w zakresie uznania winy tych oskarżonych w popełnieniu zarzuconych im czynu.

W pełni należy podzielić argumentację Sądu I instancji co do analizy i oceny zebranego i ujawnionego materiału dowodowego.

Trudno dopatrzeć się podnoszonej obrazę art. 4 k.p.k. przez wydanie wyroku z obrazą zasady obiektywizmu. Poza sporem pozostaje, iż przestępczy proceder i udział w nim oskarżonych został przez Sąd odtworzony nie tylko w oparciu o wyjaśnienia K. J. (1), ale praktycznie na podstawie i w oparciu o ich własne wyjaśnienia. Podstawową kwestią, z którą Sąd się zmierzył w wypadku tych oskarżonych, i co trzeba stwierdzić perfekcyjnie tego dokonał, było nie tyle odtworzenie samego procederu, co w oparciu między innymi o ich wyjaśnienia, wykazanie świadomości oskarżonych co przestępczego jego charakteru i to w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej. I żadną miarą nie można się zgodzić z twierdzeniem, iż rozstrzygając co do strony podmiotowej pominął całkowicie dowody przemawiające na korzyść oskarżonych. Wprost przeciwnie miał na uwadze stawiennictwo obu oskarżonych w Zarządzie w O. CBS (potwierdzone pismem k.27388-27389), ale też przez pryzmat czasu stawiennictwa i późniejszej postawy procesowej oskarżonych, prawidłowo to ocenił. Nie było ono wynikiem, jak twierdzi skarżący, ujawnienia nieprawidłowości w (...), lecz obawą przed G. M. (1). Podobnie rzecz się ma z tak eksponowaną obrazą art. 7 k.p.k. W tej mierze brak jest podstaw do twierdzenia jakoby wydano orzeczenie z pominięciem szczegółowej analizy dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, tu wyjaśnień oskarżonych co do ich świadomości przestępczego działania. Trzeba stwierdzić i to kategorycznie, iż Sąd Okręgowy wszystkie zgromadzone w sprawie dowody skrupulatnie i dokładnie przeprowadził i równie wnikliwie je ocenił w pisemnych motywach orzeczenia. Nie pominął też tak akcentowanego przez skarżącego podziału funkcjonowania (...) na dwa okresy, a więc do zatrzymania i po zatrzymaniu K. J. (1). To, że ustalenia faktyczne (dotyczące strony motywacyjnej działania oskarżonych) poczynił w oparciu o odmienną ocenę ich wyjaśnień nie oznacza, że dopuścił się obrazę przepisów postępowania i nie sposób skutecznie czynić zarzutu, że doszło do złamania zasady obiektywizmu. Pamiętać należy, że ocena dowodów pozostawiona jest sądowi orzekającemu. Pozostaje ona zaś pod ochroną art. 7 k.p.k. gdy jest poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonych, jest wyczerpująco i logicznie z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego umotywowana w uzasadnieniu wyroku.

Tu dodać należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego jest całościowa. I to właśnie dlatego możliwe było odtworzenie strony wykonawczej czynu oskarżonych. Sąd Okręgowy uczynił to niezwykle syntetycznie, praktycznie enumeratywnie wyliczając okoliczności i ich ocenę przemawiającą za słusnością przyjętego stanowiska. Sąd Apelacyjny całkowicie tę ocenę popiera i akceptuje, wskazując jednocześnie na nietrafność tego zarzutu obrony. Owa nietrafność zarzutu w swej istocie sprowadza się do całkowitego przejawienia argumentacji. I tak rola oskarżonych najogólniej rzecz ujmując sprowadzała się do wypłat gotówkowych i przekazywania pieniędzy K. J. (1), a po jego zatrzymaniu G. M. (1). To czy czynili to dobrowolnie (K. J. (1)) czy pod wpływem przymusu, presji (G. M. (1)) nie ma znaczenia dla bytu ich przestępczego działania.

Zatem w wypadku oskarżonych J. G. (1) i R. P. (1) brak jest podstaw do skutecznego kwestionowania dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych (**zarzut II**) i ich udziału w zakresie przypisanych im czynów. Wbrew wydomom skarżącego, nie wykazuje błędu, wprost przeciwnie logicznie i przekonująco, przy wykorzystaniu zasad doświadczenia życiowego, uzasadniona jawi się jako oczywista oczywistość.

Drobiazgowo i wszechstronnie odtworzenie pełnionych w procederze ról, perfekcyjne wykazanie świadomości oskarżonych co do przestępczego działania wskazane przez Sąd Okręgowy w pisemnych motywach wyroku praktycznie wytrąciło skarżącemu możliwości przekonania Sądu odwoławczego do swoich racji zmierzających w **zarzutach**

II.a-h. Są one czysto polemiczne nie zawierają bowiem argumentów innych niż analizowane przez Sąd Okręgowy w pisemnych motywach wyroku.

I tak co do braku świadomości oskarżonych co do istnienia grupy przestępczej miało to być podjęcie z K. J. (1) li tylko działalności biznesowej, jego zapewnienia co do „czystości (...), wzmocnione argumentacją D. J. (1) zapewniającej o legalności działania tej spółki.

Tymczasem zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż oskarżeni dokonując czynności związanych z funkcjonowaniem spółki, działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mając pełną świadomość, że ich działanie (przy trwałym i ściśle ustalonym podziale ról) prowadzi do popełnienia szeregu przestępstw gospodarczych, w tym przestępstw skarbowych. Pełnili funkcje prezesa i wiceprezesa, zajmując się przede wszystkim wypłacaniem pieniędzy z kont spółki, a w dalszej kolejności w ściśle zakreślonych przez K. J. (1) ramach, reprezentowaniem spółki w relacjach handlowych. Już te elementy dowodzą naiwności argumentacji skarżącego. Zresztą kompletną argumentację w tym przedmiocie Sąd Okręgowy przytacza na k.62-64 pisemnego uzasadnienia wyroku.

Poza sporem pozostaje prawidłowość ustaleń Sądu Okręgowego co do wyczerpania przez oskarżonych znamion czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 299 § 1 i 5 k.k. oraz art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. Sąd Okręgowy swoje stanowisko w tym przedmiocie szczegółowo uargumentował na k.70-72 pisemnego uzasadnienia wyroku. Sąd Apelacyjny analizę tam zawartą w pełni popiera i akceptuje. Dla wzmocnienia argumentacji wskaże jedynie, iż kierunkowości w przestępczym działaniu oskarżonych, przy pełnej świadomości funkcjonowania w grupie i na rzecz realizacji celu grupy przestępczej, dowodzi bezwzględne wykonywanie poleceń K. J. (1), a po jego zatrzymaniu G. M. (1). Całości dopełnia wykazanie, że (...) oferowała odbiorcom paliwo płynne po cenie pomniejszonej o wartość należnego podatku VAT, który nie tylko nie był opłacony, ale co do zapłacenia którego w ogóle takowego zamysłu nie było, a który stanowił zysk całej grupy przestępczej. Bezpośrednim środkiem do realizacji tego celu grupy przestępczej była rola obu oskarżonych, a więc dokonywanie wypłat z kont bankowych (...) i przekazywanie gotówki K. J. (1), a następnie G. M. (1). Jednocześnie przy pełnej znajomości struktury spółki, mechanizmu jej funkcjonowania, celu nakierowanego wyłącznie na osiągnięcie maksymalnego zysku i świadomości co do osoby sprawującej pełnię władzy decyzyjnej, nie ma znaczenia czy i kiedy spółkę sprzedano innej osobie (M. K.) skoro obaj oskarżeni zachowali dostęp do kont bankowych i w dalszym ciągu realizowali ten sam element składający się na osiągnięcie wspólnego celu. Ta argumentacja odnosi się również do kwestii okresowych deklaracji rozliczeniowych.

Odnosnie prania brudnych pieniędzy to świadomość oskarżonych co do przestępczego pochodzenia pobieranych przez nich na polecenie J., a następnie M. pieniędzy jest oczywista. Nie wymaga głębszej argumentacji, zwłaszcza, że wynika wprost z ich wyjaśnień. Wykracza przy tym poza ramy czasookresu, który wskazuje skarżący i zamyka się w ustaleniach przyjętych przez Sąd. Co przy tym istotne presja wywierana przez G. M. (1) nie inkryminuje działań oskarżonych w zakresie tego czynu

Zasadnie też Sąd Okręgowy uznał, iż czyny przypisane oskarżonym wyczerpują znamiona oszustwa podatkowego. Sąd Apelacyjny argumentacji skarżącego nie podziela chociaż ma świadomość, że zgodnie z literalnym brzmieniem tego przepisu jego sprawcą może być tylko „podatnik”. Ma też świadomość, iż na dzień 26 lipca 2013 roku oskarżeni formalnie udziałowcami spółki już nie byli. Należy jednak pamiętać i to czyni niezasadnym ten zarzut apelacji, iż oskarżonym przypisano przestępstwo skarbowe we współdziałaniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej (czego dowiodła analiza wyżej) w tym z K. J. (1) i G. M. (1) odpowiadającymi i czuwającymi nad prawidłowym funkcjonowaniem przestępczego proceduru. Przestępczego proceduru, którego integralnymi elementami, dodać należy koniecznymi dla osiągnięcia końcowego efektu, byli oskarżeni. Idąc tym tokiem rozumowania i mając na uwadze, iż zgodnie z art. 20 § 2 k.k.s. do przestępstw skarbowych stosuje się odpowiednio m.in. art. 21 § 2 k.k. także na gruncie kodeksu karnego skarbowego, możliwe pozostaje przypisanie współdziałania przy popełnieniu przestępstwa indywidualnego osobom, w tym wypadku oskarżonym, których wprawdzie nie dotyczy okoliczność osobista stanowiąca znamię czynu zabronionego, ale które wiedzą o istnieniu tej okoliczności po stronie współsprawcy.

Sąd Apelacyjny zdecydowanie nie podziela też ostatniego z zarzutów, a mianowicie rażącej surowości wymierzonych obu oskarżonym kar. Orzekając w tym zakresie Sąd I instancji uwzględnił dyrektywy wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k. i żadną miarą nie można ich uznać za rażąco surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Zgodnie z przepisem art. 53 k.k. Sąd ma obowiązek uwzględnić przy wymiarze kary stopień winy sprawcy, stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winien też uwzględnić okoliczności dotyczące przedmiotowej i podmiotowej charakterystyki przestępstwa, osoby sprawcy i jego stosunku do pokrzywdzonego.

Sąd Okręgowy dokonując wyboru rodzaju kar i ich wysokości powyższe dyrektywy miał na uwadze i właściwie je ocenił. Uwzględnił role oskarżonych w szeroko rozumianym przestępczym procederze. Niewątpliwie czyny przypisane oskarżonym charakteryzują się bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Na ów stopień społecznej szkodliwości wskazują pobudki, okoliczności udziału i roli jaką odegrali w realizacji przestępczego procederu. Całości dopełnia wysokość wyrządzonej przestępstwem szkody.

Powyższe pozwala bez jakichkolwiek wątpliwości stwierdzić, iż rodzaj oraz okoliczności popełnionych przez oskarżonych czynów wymagają surowego ukarania, za czym przemawiają przede wszystkim względy prewencji generalnej. Sąd Okręgowy nie pominął okoliczności, jakie w tej sprawie miały łagodzący wpływ na wymiar orzeczonych wobec oskarżonych kar. Mowa tu o dotychczasowej niekaralności sądowej i po części postawie procesowej, ale polegającej jedynie na złożeniu obszernych wyjaśnień.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wymierzone oskarżonym kary tak jednostkowe jak i kary łączne są współmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości dowiedzionych im przestępstw i są karami sprawiedliwymi, które należycie realizują cele zapobiegawczo - wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając powyższe na względzie, a w szczególności zdecydowaną przewagę okoliczności obciążających nad łagodzącymi przy jednoczesnej, przeczącej takiemu rozstrzygnięciu postawie procesowej, w ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy zasadnie nie skorzystał w stosunku do oskarżonych z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności. Konieczności takowej ingerencji nie dopatrył się też Sąd Apelacyjny.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego W. K.:

Zacznijmy od drobnej korekty wyroku jakiej dokonał Sąd Apelacyjny w stosunku do oskarżonego W. K.. Otóż czasookres czynów przypisanych w **punktach 27, 28** ustalił od stycznia 2013r. do czerwca 2013r., zgodnie z postanowieniem o przedstawieniu zarzutów k. 1702-1703 co pozwala przyjąć, iż w opisach zarzuconych w komparycji wyroku wskazanych czynach miały miejsce omyłki pisarskie.

Przechodząc do analizy tej apelacji Sąd Apelacyjny nie podzielił zarówno zarzutu, jak i wywodów przytoczonych na jego poparcie.

Obrońca oskarżonego opiera się na zarzucie rażącej niewspółmierności orzeczonej w bezwzględnym wymiarze kary pozbawienia wolności. Jak wskazuje orzecznictwo Sądu Najwyższego, niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar, wymierzona za przypisane oskarżonemu przestępstwo, nie odzwierciedla należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (Wyrok SN z dnia 30.11.1990r., OSNKW 1991, Nr 7-9, poz. 39).

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy i to kategorycznie, iż wymierzając oskarżonemu W. K. karę Sąd I instancji uwzględnił dyrektywy wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k. i żadną miarą nie można ich uznać za rażąco surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Zgodnie z przepisem art. 53 k.k. Sąd ma obowiązek uwzględnić przy wymiarze kary stopień winy sprawcy, stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winien też uwzględnić okoliczności dotyczące przedmiotowej i podmiotowej charakterystyki przestępstwa, osoby sprawcy i jego stosunku do pokrzywdzonego.

Sąd Okręgowy dokonując wyboru rodzaju kary i jej wysokości powyższe dyrektywy miał na uwadze i właściwie je ocenił. Niewątpliwie zarzucone oskarżonemu czyny charakteryzują się bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Na ów stopień społecznej szkodliwości wskazują okoliczności udziału i roli jaką pełnił oskarżony w grupie przestępczej. Nie bez znaczenia pozostawał też rozmiar wyrządzonej szkody.

Powyższe pozwala bez jakichkolwiek wątpliwości stwierdzić, iż rodzaj oraz okoliczności popełnionych przez oskarżonego czynów, wespół z uprzednią karalnością świadczą o znacznym stopniu zdemoralizowania i wymagają surowego ukarania, za czym przemawiają przede wszystkim względy prewencji generalnej. Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd Okręgowy nie pominął okoliczności, jakie w tej sprawie mają łagodzący wpływ na wymiar kary. Zasadnie zaliczył do nich przyznanie się do popełnienia zarzuconych mu czynów i okazaną skruchę.

Sąd Okręgowy, wprawdzie nie uzasadnił powodu braku możliwości skorzystania w stosunku do oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, ale całkowicie słusznie przyjął, mając na uwadze okoliczności sprawy, iż w odniesieniu do oskarżonego W. K. nie można, przynajmniej na razie, mówić o pozytywnej prognozie kryminologicznej na przyszłość, co jednoznacznie wyklucza zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Za takim stanowiskiem przemawia też wewnętrzna zgodność wyroku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego tak kary jednostkowe jak i kara łączna wymierzone oskarżonemu są współmierne do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości dowiedzionych mu przestępstw i są karami sprawiedliwymi, które należycie realizują cele zapobiegawczo - wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wykazana wyżej przewaga okoliczności obciążających, a zwłaszcza bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów, który powinien zdominować i zasadnie zdominował ocenę oskarżonego legł także u podstaw decyzji Sądu Apelacyjnego by apelację uznać za bezzasadną. Przy tego rodzaju okolicznościach działania oskarżonego nie można uznać i podzielić poglądu by późniejsze pozytywne zachowanie się oskarżonego inkryminowało go. A takie byłoby stanowisko sądu w przypadku podzielenia zarzutów apelacji.

Oceny oskarżonego nie może zmienić fakt, iż mimo upływu ponad czterech lat od chwili popełnienia zarzuconych mu przestępstw prowadzi on uczciwy i nienaganny tryb życia. Dokonując całościowej oceny postawy oskarżonego Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zastosowania wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego G. M. (1):

Także i w wypadku tego oskarżonego zacznijmy od drobnej zmiany wyroku. Sąd Apelacyjny czasookres czynów przypisanych oskarżonemu w punktach 4, 5 ustalił od lipca 2013r. do grudnia 2013r. albowiem przyjęte daty początkowe były wynikiem omyłek pisarskich. Przestępcze działanie za pośrednictwem kolejnej spółki, a mianowicie (...)nastąpiło bowiem od lipca 2013 r.

Co do **zarzutów z pkt. 1. a, b, c** w odniesieniu do całego zakresu zaskarżenia oraz **zarzutu b** w części dotyczącej skazania za czyny I-IX:

Skarżący kwestionuje wydane przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie poprzez odwołanie się do naruszeń szeregu przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. Dokonana przez Sąd Apelacyjny

analiza materiału dowodowego dotyczącego tego oskarżonego stanowiska skarżącego żadną, ale to żadną miarą nie potwierdza.

Jako, że w tym punkcie zasadniczym zarzutem jest naruszenie przez Sąd Okręgowy zespołu norm procesowych związanych z zasadą swobodnej oceny dowodów, Sąd Apelacyjny odniesie się do nich łącznie.

Tu kategorycznie podkreśla, iż analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w kontekście całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego na rozprawie głównej, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Okręgowy swoje ustalenia oparł na całokształcie prawidłowo przeprowadzonych (w tym prawidłowo ujawnionych wyjaśnień K. J. (1)), a następnie wszechstronnie i wnikliwie ocenionych dowodów, nie pomijając żadnej istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. Rozważał okoliczności tak niekorzystne, jak i korzystne dla oskarżonego. Respektował przy tym zarówno zasady prawidłowego rozumowania jak i wskazania wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Wskazał szczegółowo jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione oraz na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych. Dlatego też stanowisko Sądu meriti w zakresie oceny dowodów jest generalnie wolne od sugerowanej przez obrońcę obrazy przepisu art. 7 k.p.k. Ma zatem co do zasady walor swobodnego i znajduje pełną ochronę prawa procesowego.

Bez wątplenia poddając analizie ten zarzut szczegółowego odniesienia wymagają wskazane i analizowane wyżej wyjaśnienia oskarżonych K. J. (1), J. G. (1) i R. P. (1) oraz wyjaśnienia analizowane wprawdzie niżej, ale przynającego się do winy J. C. (1). To one były głównym źródłem dowodowym, w oparciu o które Sąd Okręgowy dokonał ustaleń faktycznych skutkujących przyjęciem odpowiedzialności karnej G. M. (1) za kierowanie grupą przestępczą i w konsekwencji realnego wpływu, za pośrednictwem wskazanych wyżej i innych ustalonych współoskarżonych, na funkcjonowanie objętych zarzutami spółek. Analiza akt niniejszej sprawy, wskazana wyżej analiza zarzutów apelacyjnych nie pozostawia żadnych wątpliwości, że relacje wymienionych osób są pełnowartościowym materiałem dowodowym w tym znaczeniu, że stanowią one wierne odzwierciedlenie tych faktów, o których miały one wiedzę. A wiedzę miały przeogromną jako, że K. J. (1) do czasu zatrzymania kierował grupą przestępczą, ujawnił przestępczy mechanizm obrotu paliwem, J. C. (1) wskazał na powtarzalny mechanizm i kierowniczą rolę G. M. (1) w procederze dokonywanym za pośrednictwem kolejnych spółek, zaś J. G. (1) i R. P. (1) doświadczyli na sobie sposobu przejęcia i kierowania przestępczym procederem bezpośrednio przez G. M. (1). Jako, że wyjaśnienia te uzupełniały się, można pokusić się o stwierdzenie, że osoby te miały więc wiedzę pełną i kompletną na temat zasad funkcjonowania i kierowania grupą przestępczą przez G. M. (1), przebiegu procesów decyzyjnych, zlecenia i realizacji działań przestępczych oraz beneficjentów odniesionych zeń korzyści. Po lekturze protokołów ich przesłuchań Sąd odwoławczy ma pełne przekonanie, że wyjaśnienia te, oceniane w całokształcie i kompleksowo, są generalnie wiarygodne i co istotne wolne od postawionych im w uzasadnieniu tej apelacji zarzutów „ewoluowania”, „wybielania swojej osoby” i „umniejszania swojej roli w przestępstwach”. Doda, z uwagi na treść **zarzutu 1.b**, że przeprowadzona wyżej analiza wyjaśnień K. J. (1) zachowuje w całej rozciągłości swą aktualność i wbrew twierdzeniom skarżącego, nie tylko może, ale powinna i zasadnie stanowi podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Za zdecydowanie dowolne uznać należy argumenty zawarte w uzasadnieniu apelacji, a odnoszące się do tendencyjnego prowadzenia postępowania przygotowawczego, przez gromadzenie i eksponowanie dowodów li tylko obciążających, tendencyjnego stosowania wobec osób go obciążających aresztu tymczasowego, umieszczenia go jako pierwszej osoby w akcie oskarżenia czy wreszcie medialnego „skazania go” już na tym etapie postępowania przygotowawczego. Żaden z podniesionych argumentów nie ma racji bytu. Mając na uwadze zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie K. J. (1) nie do tej sprawy lecz do sprawy P. K. (analiza wyżej) i zbieżne z tym przejęcie kontroli i faktycznego władztwa nad przestępczym procederem przez oskarżonego spowodowało, iż naturalną konsekwencją jest umieszczenie właśnie jego jako pierwszej osoby w akcie oskarżenia. Co do zainteresowania sprawą mediów to bez wątplenia takowe istniało, ale zostało przez skarżącego zdecydowanie wyolbrzymione, czego dowodem jest całkowity, ale to całkowity brak zainteresowania mediów sprawą na etapie postępowania odwoławczego. Wreszcie zupełnie nieuzasadnionymi wręcz dowolnymi pozostają twierdzenia co do „polepszania” swojej sytuacji procesowej części współpodejrzanych

(współoskarżonych) kosztem właśnie G. M. (1) i „wydobywczego” stosowania aresztu wobec tych, którzy go nie obciążali.

Co do pierwszej grupy argumentów w odniesieniu do tych osób to oczywistym jest, że ustalenia faktyczne winny być konstruowane na podstawie dowodów, którym przyznano przymiot wiarygodności, a do tych bez wątplenia należą wyjaśnienia oskarżonych K. J. (1), J. C. (1), J. G. (1) i R. P. (1). Skoro dowodom niekorzystnym z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonego Sąd Okręgowy przyznał tę cechę, to nie sposób skutecznie czynić zarzutu dowolnej ich oceny, czy też złamania zasady obiektywizmu. Dwaj pierwsi spośród wymienionych nie tylko byli zainteresowani lecz faktycznie ubiegali się o uznanie za „małego świadka koronnego”. Ich wyjaśnienia co do roli jaką piastował i odgrywał G. M. (1) były jednakże oraz praktycznie niezmiennie i konsekwentne. Co najistotniejsze dla oceny tego zarzutu apelacyjnego nie ta ich część była przyczyną nie zastosowania wobec nich dobrodziejstwa instytucji, o którą tak zabiegali. Z kolei J. G. (1) i R. P. (1) przedstawili tylko sposób i okoliczności przejęcia (...) przez oskarżonego. Trudno w tej relacji doszukać się elementów „polepszenia” swojej roli procesowej, a zwłaszcza kosztem G. M. (1).

Co do drugiej grupy argumentów tj. stosowania aresztu tymczasowego w wypadku nie obciążania M. to przytoczone przykłady osób trudno uznać za trafnie uargumentowane. W stosunku do J. G. (1) i R. P. (1) aresztu nie stosowano, do K. J. (1) areszt zastosowany w innej sprawie, do J. C. (1) stosowany, ale uchylony z chwilą podjęcia współpracy ze śledczymi, nie zaś obciążaniem oskarżonego. Natomiast w wypadku K. J. (2) trudno uznać konsekwentne odmawianie wyjaśnień za „obciążanie” M. i w konsekwencji przyczynę stosowania wobec niego aresztu tymczasowego.

Nie można też podzielić argumentacji skarżącego co do sprzeczności i dowolności z materiałem dowodowym ustaleń w przedmiocie wysokości uszczupień podatkowych w przypisanej oskarżonemu wysokości ponad 39 milionów złotych. Tu wskazać należy, iż Sąd Okręgowy zasadnie oparł się na wynikach kontroli skarbowych przeprowadzonych przez Urzędy Kontroli Skarbowej w P. i O.. Natomiast skarżący zapomina, iż owe kontrole zostały zwieńczone Decyzjami Dyrektorów wskazanych UKS-ów, które w wypadku każdej ze spółek określają należności podlegające wpłacie na rzecz urzędów skarbowych z tytułu wystawienia faktur niedokumentujących faktycznych zdarzeń gospodarczych. Wszystkie decyzje zostały niezwykle skrupulatnie uzasadnione, a drobiazgowa ich lektura dowodzi, iż wykazują, poprzez wskazanie i analizę faktur, pozornie zakwestionowanych zdarzeń gospodarczych. Twierdzenie zatem co do rzeczywistego zaistnienia części transakcji, bez ich wskazania w omawianych decyzjach, nie jest zakwestionowaniem rzetelności dowodu lecz pozostaje twierdzeniem dowolnym. A już zupełnie nie uprawnia i nie czyni zasadnym powołania biegłych z zakresu rachunkowości i rozliczeń podatkowych do przeprowadzenia analiz, które de facto zostały przeprowadzone i zawarte w uzasadnieniach Decyzji Dyrektorów UKS-ów w P. i O..

Konsekwencją powyższego przy bezspornym wykazaniu w oparciu o całokształt materiału dowodowego kierowania działalnością przestępczą przez G. M. (2) było solidarne obciążenie go obowiązkiem naprawienia wyrządzonej szkody. Powtórzyć należy jednoznacznie, szkody prawidłowo ustalonej.

Natomiast ustalenie Sądu Okręgowego co do kierowania grupą przestępczą nie jest oparte jak twierdzi skarżący na przypuszczeniach i domysłach lecz na mocnych i niezbitych dowodach. Część z nich analizowano wyżej i analiza tam zaprezentowana zachowuje swą aktualność przy dotyczącej zarzutu **z pkt. 1 tiret 1 w części dotyczącej skazania za czyn X**. Mowa tu o sprawowanym sposobie kierowania grupą przestępczą. Trudno nie zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, że w działalności wymienionych w zarzutach aktu oskarżenia spółek oskarżony M. nie istnieje. Ale przecież nie istniał też K. J. (1). Obaj w imieniu kierowanych podmiotów gospodarczych nie sporządzali i nie posługiwali się jakimikolwiek dokumentami. Ale to oni wspólnie z K. J. (1) w (...), zaś po jego zatrzymaniu G. M. (1) samodzielnie kierował, oczywiście za pośrednictwem ustalonych osób, przestępczym działaniem wymienionych w zarzutach pozostałych spółek. Nie było tajemnicą, że oskarżony nie miał wiedzy z zakresu działalności podmiotów gospodarczych czy też z zakresu rozliczeń fiskalnych, fizycznie nie wytwarzał też nierzetelnej dokumentacji. Tą stroną działalności na jego polecenie zajmował się J. C. (1). Ale poza sporem pozostaje, że gotówka wypłacana z rachunków bankowych spółek była przekazywana właśnie G. M. (1), on rozliczał się z lotewskimi współnikami, a pozostałą część stanowiącą wypracowany przez grupę ekwiwalent dzielił według swego uznania pomiędzy członków grupy.

W tym miejscu, dla potrzeby rozliczenia się z analizowanym zarzutem apelacyjnym, Sąd Apelacyjny odwołuje się do analizy wyjaśnień oskarżonego J. C. (1) z k.2968-2976, k.3139-3141, k.3142-3148, k.25554-25557, k.25641-25642 i z których wprost wskazane wyżej ustalenia wynikają. Z kolei w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie (k.27220odw.-27221odw.) oprócz potwierdzenia wszystkich wskazywanych okoliczności określił faktyczne zależności i hierarchię w grupie, ale co najistotniejsze w oparciu o nie Sąd zdyskwalifikował wiarygodność wyjaśnień G. M. (3), tu przypomnijmy określającego siebie jako ochroniarza K. J. (1) i J. C. (1). Z wyjaśnień J. C. (1) wprost wynika, że to G. M. (1) był jego przełożonym i wydawał mu polecenia i od niego otrzymywał wynagrodzenie za zlecone przez niego czynności. Do nich między innymi należało przygotowanie dokumentacji do rejestracji nowych spółek. Z tymi okolicznościami wiąże się rola i zakres działania K. J. (2), który przywoził do J. C. (1) osoby (wymienione w zarzucie 1.tiret1), na które można było zarejestrować spółkę. Analiza wyjaśnień tych osób (D. J. (2), R. D., D. G., P. T.) obala omawiany zarzut i uprawnia do stwierdzenia, że to G. M. (1) za pośrednictwem K. J. (2) zwerbował i powołał na prezesów wymienionych w zarzutach spółek wskazane osoby. Rolą bowiem K. J. (2), co wynika z wyjaśnień J. C. (1), było wynajdywanie takich osób, ich dowóz konieczny do rejestracji spółki, a w wykonaniu bieżących zadań dowóz do banku i odbiór z banku, odbiór od tych osób wypłaconych z banku pieniędzy i przekazanie ich G. M. (1).

Powyzsza analiza odnosi się także do zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. **w części dotyczącej skazania za czynny I-X tiret 1 i tiret 2.** Żadną miarą nie można zgodzić się z twierdzeniem, że Sąd Okręgowy pominął istotne okoliczności wynikające z wyjaśnień oskarżonego G. M. (1), a z których to wynika, że nie miał on wpływu na podejmowane bez jego wiedzy samodzielne działania współoskarżonych w zakresie działalności i rozliczeń podatkowych. Z tym wiąże się argumentacja kolejnego zarzutu dotycząca zaniechania ustaleń faktycznych i dowodów odnoszących się do konkretnych działań podejmowanych przez G. M. (1) w zakresie rozliczeń podatkowych objętych zarzutami spółek.

Sąd Okręgowy nie tylko zarzucanych kwestii nie pominął lecz wprost przeciwnie dokładnie je ocenił tyle, że w zestawieniu z całokształtem materiału dowodowego. Bez błędnie i ponad wszelką wątpliwość prawidłowo odtwarza kierowniczą i decydencką rolę oskarżonego w nadzorze funkcjonującego przestępczego procederu. Rolę jaką odgrywał G. M. (1) w przestępczym procederze można zawrzeć w twierdzeniu „dzielił i rządził, rządził i dzielił”. Była to rola czysto i wyłącznie organizacyjna, nadzorczą, a finalnie i co pozostaje poza sporem gotówka wypłacana z rachunków bankowych spółek była przekazywana właśnie oskarżonemu, on rozliczał się z łotewskimi współnikami, a pozostałą część stanowiącą wypracowany przez grupę ekwiwalent dzielił według swego uznania pomiędzy członków grupy. I to wynika praktycznie z wyjaśnień wszystkich, poza K. J. (2), współoskarżonych.

Natomiast skarżący argumentując te zarzuty opiera się li tylko na wyjaśnieniach oskarżonego M. akcentując jego całkowicie drugorzędna rolę i brak wpływu na transakcje i rozliczenia podatkowe. Wspiera je w uzasadnieniu apelacji enumeratywnie wymienionymi dowodami w odniesieniu do każdej ze spółek. Tyle tylko, że dowody te nie przeczą ustaleniom faktycznym poczynionym przez Sąd Okręgowy, a wprost przeciwnie wszystkie, ale to wszystkie zostały przez Sąd przeanalizowane tyle, że w całokształcie, a nie jak chce skarżący każdy z osobna. Wskazane dowody faktycznie odtwarzają działania poszczególnych osób i osoby te faktycznie się nimi zajmowały i za poszczególne elementy tych działań odpowiadały. Odpowiadały przed kim, przed M. bo on finalnie te działania rozliczał i za nie płacił. Istotą odpowiedzi na te zarzuty jest więc wskazanie skarżącemu, że te poszczególne działania, tych wskazanych przez niego osób, nie były działaniami samodzielnymi lecz stanowiły poszczególne elementy całości tworzącej przestępczy proceder. Proceder, który całościowo nadzorował i rozliczał G. M. (1). Samego faktu rozliczania współoskarżonych przez M. nie dyskwalifikują podniesione przez skarżącego rozbieżności w rozliczeniach. Mając na uwadze czasookres trwania procederu, wielość spółek, czy wreszcie fakt rozliczania na bieżąco poszczególnych współoskarżonych te rozbieżności co do kwot nie dyskwalifikują wiarygodności wyjaśnień wskazanych współoskarżonych.

Inną kwestią pozostaje ilość dostarczanego na Polski rynek paliwa. To bez wątplenia, i takie były ustalenia Sądu, leżało w gestii obywateli Łotwy. „Decyzyjność” oskarżonego zależała tu od podaży paliwa z drugiej zaś sprowadzała się do

„możliwości przerobowych” grupy przestępczej, nastawionej na maksymalną ilość i tym samym maksymalny zysk bowiem zarabiała na każdej „sprzedanej” cysternie.

Sąd Apelacyjny nie podziela też zawartego **w pkt. 1 tiret 2** zarzutu obraży art. 156 § 1 i 5 k.p.k. t.j. uniemożliwienia oskarżonemu G. M. (1) zapoznania się z całością akt i złożenia wniosków dowodowych na etapie śledztwa oraz nie udostępnienia akt na etapie postępowania sądowego. Wprawdzie apelacja w zakresie tego zarzutu nie zawiera jakiegokolwiek uzasadnienia Sąd skrupulatnie tę kwestię przeanalizował. I tak G. M. (1) udostępniono do wglądu i zapoznania się materiały z akt sprawy, a u podstaw tego twierdzenia leży poniższa analiza:

- 3 czerwca 2015r. (k.25578) zawiadomiony został, iż końcowe zaznajomienie z materiałami śledztwa nastąpi 19 czerwca 2015 r., zaś akta zostaną udostępnione w oskarżonemu w okresie 5-19 czerwca 2015 r., takiej też treści zawiadomienie odebrał obrońca oskarżonego (k.25579),
- z każdorazowej czynności w tym przedmiocie sporządzano notatkę urzędową (k.26191-26197) kiedy to zapoznawał się odpowiednio z kolejnymi tomami akt (8,9,73,90,1-5,6,8,9,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21,22,23,24 oraz (k.26330) z tomami akt (33,34) i dokonał licznych zapisków, nie złożył jednak wniosków dowodowych,
- 19 czerwca 2015 r. (k.26360) protokół zaznajomienia się z materiałami śledztwa, w okresie od 9 do 18 czerwca 2015 r. przeglądał akta śledztwa, oświadczył, że zapoznał się z XXV tomami akt i wniosków dowodowych nie składa. Z uwagi na brak obrońcy odmówił złożenia podpisu,
- pismem z 27 czerwca 2015 r. oskarżony zwrócił się do sądu o umożliwienie zapoznania się z aktami (k.26448), uzyskał odpowiedź, iż akta zostaną mu przesłane po przyjęciu aktu oskarżenia i obłożeniu akt w okładki sądowe.
- zarządzenie o doręczeniu odpisów aktu oskarżenia i pouczenie oskarżonych (k. 26480, 26481),
- obrońca oskarżonego (k.26886) nie zgłosił żadnych preferencji co do przebiegu rozpraw,
- ani na posiedzeniu w przedmiocie organizacji procesu (k.26973), ani na rozprawie (k.27053-27057) kiedy to przewodniczył SSO Brydzys nie wnosił o zapoznanie się z aktami sprawy,
- k. 27057 pismo Prokuratury Okręgowej w Warszawie informujące, iż oskarżony w toku przesłuchania go w charakterze świadka wyrwał protokół, zgniótł go, porwał i częściowo zjadł,
- po zmianie sędziego referenta, ani na pierwszej rozprawie (k. 27188-27195odw.), ani na kolejnych w tym i na rozprawie kiedy to złożył niezwykle obszerne i drobiazgowo wyjaśnienia, przedmiotowej kwestii nie poruszył i nie złożył wniosku w tym przedmiocie.

Trudno zatem podzielić przedmiotowy zarzut skoro oskarżony do tematu zaznajomienia z materiałem dowodowym nie wracał, to zaś w ocenie Sądu Apelacyjnego było wynikiem opisanego wyżej zachowania się w trakcie przesłuchania w prokuraturze Okręgowej w Warszawie.

Kończąc analizę zarzutów procesowych nie sposób nie podkreślić, że omówiony osobowy materiał dowodowy jest druzgocący i generalnie znalazł odbicie w wartości zarzutów apelacyjnych. Nie odnosi się to rzecz jasna do jakichkolwiek braków merytorycznych bo takowych Sąd Apelacyjny nie stwierdził lecz mówi o wytrąceniu skarżącemu argumentów, które dawałyby możliwość ich podzielenia przynajmniej w najdrobniejszym, istotnym dla rozstrzygnięcia, zakresie.

Trzeba przyznać, że Sąd Okręgowy skrupulatnie, drobiazgowo i wyczerpująco przeprowadził dowód z wyjaśnień G. M. (1), a następnie logicznie, wielowątkowo i praktycznie kompletnie je ocenił. Ocena ta okazała się miażdżąca. Miażdżąca o tyle, że całkowicie upadła wersja oskarżonego jakoby był tylko „ochroniarzem”, a już w żadnym wypadku osobą „decyzyjną”.

Żadną miarą nie może jej zmienić zawarta w uzasadnieniu apelacji własna ocena skarżącego z analizy płyty DVD (k.27556-2764) – rozmowa G. M. (1) z R. P. (1) i W. K. - w zestawieniu z wyjaśnieniami J. G. (1) i R. P. (1). Z zestawienia stwierdzenia M. odnoszącego się do rozmówców „u mnie będziecie zarabiać więcej niż u J.” z wyjaśnieniami G. i P. faktycznie wyjaśniających, że za pracę w spółce (...) nie dostawali wynagrodzenia (sprzeczność tę podkreśla także M. k.28727-28734) nie można wyciągać wniosku co do tego, że G. M. (1) nie przejął po K. J. (1) (...). Taki wniosek jest zbyt daleko idący, a przede wszystkim sprzeczny z późniejszym działaniem oskarżonego.

Podobnie rzecz się ma z dokonaniem wskazaniem rozbieżności w wyjaśnieniach J. G. (1) odnoszących się do zastraszania go i przejścia dokumentów przez M.. Do tej samej grupy argumentów należą wskazywane, tym razem przez G. M. (1), w piśmie (k.28727-28734) sprzeczności w wyjaśnieniach K. J. (1) (k.1622) „wie, że M. straszył G., P. i K., zmusił ich do wydania dokumentacji (...) i dostępu do kont” podczas gdy z zeznań P. T. wynika, iż dokumentację (...) zabrali mu G. i P. i u nich została zabezpieczona przez policję. Tu trzeba stwierdzić, że wykazane w uzasadnieniu apelacji sprzeczności co do wyjaśnień J. G. (1) nie podważają ich wiarygodności. Sprowadzają się bowiem do kwestii zastosowanej przez M. metody-środka, a nie obalają celu jakim była dalsza współpraca, czy też praca na rzecz G. M. (1). Bez wątplenia G. M. (1) swój cel finalnie osiągnął i J. G. (1), co wynika wprost z prezentowanej wyżej analizy jego wyjaśnień, podjął z nim współpracę. Natomiast, że odbyło się to w atmosferze gróźb i przymusu nie zaś dobrowolnie podjętej współpracy wynika z dowodu obiektywnego (k.4732-4742) stenogramu rozmowy J. G. (1) i K. J. (2). W każdym razie w ocenie Sądu Apelacyjnego nietrafnym pozostaje argument, co zaistnienia bądź nie wskazanych okoliczności, nie postawienie G. M. (1) zarzutów popełnienia tego przestępstwa.

W ocenie Sąd Apelacyjny upadają jako gołosłowne także zarzuty G. M. (1) (k.28727-28734) co do działań K. J. (1) w stosunku do J. G. (1), R. P. (1) i W. K. nakierowanych na tendencyjne obciążanie jego osoby. Oskarżony przecenia też oświadczenie M. K. k.28371. Przedmiotowe oświadczenie należy zdyskwalifikować, a za podstawę ustaleń przyjąć depozycje M. K. przesłuchanego na rozprawie (k.27221odw.) i wnoszącego o ujawnienie bez odczytywania jako zgodnych z prawdą wyjaśnień z postępowania przygotowawczego (k.1682-1690, 25608-25609).

Argumentem nie są też powołane przez skarżącego wyjaśnienia D. J. (2) i P. T.. Przy ustalonym sposobie działania grupy i wskazanym wyżej przez Sąd Apelacyjny kierowaniu nią przez oskarżonego w zestawieniu ze sposobem werbowania do współpracy „słupów” (analiza dotycząca K. J. (2)) oraz procederu rejestracji spółek (analiza dotycząca J. C. (1)) to, że nie znali G. M. (1) nie zaskakuje, a wprost przeciwnie wydaje się oczywiste.

Kończąc analizę zarzutów procesowych stwierdzić trzeba, iż z uwagi na sygnalizowaną wyżej drobiazgowość i kompletność argumentacji Sądu Okręgowego Sąd Apelacyjny nie wszędzie swoje stanowisko szczegółowo argumentował albowiem sprowadziłoby się ono do powtarzania argumentacji Sądu Okręgowego. Nie musi tym samym zapewniać, iż argumentację Sądu co do kierowania grupą przestępczą przez oskarżonego, nie tylko w pełni akceptuje, ale przyjmuje ją jako swoją.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu **z części dotyczącej skazania za czynny I-X tiret 3**, a więc błędu w ustaleniach faktycznych, które to błędy w ocenie skarżącego miały wpływ na treść wydanego w stosunku do oskarżonego G. M. (1) wyroku.

Wbrew odmiennym ocenom zawartym w tym punkcie apelacji, nie ma żadnych podstaw do skutecznego kwestionowania dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych i udziału oskarżonego G. M. (1) w zakresie przypisanych mu czynów, a dokonana przez Sąd Okręgowy rekonstrukcja działania oskarżonego została przeprowadzona w oparciu o szereg wzajemnie zązębiających się i uzupełniających się dowodów. Została szeroko, wszechstronnie, drobiazgowo, a więc ponad wszelką wątpliwość kompletnie uzasadniona. Nie wykazuje więc zarzuconego błędu jako konsekwencji obrazy wskazanych przepisów procedury karnej, mowa tu o art. 4, art. 5 § 2, art. 7 i art. 410 k.p.k. Sąd Apelacyjny na tak sformułowany zarzut praktycznie odpowiedział analizą zaprezentowaną wyżej. Doda tylko, iż nie podziela poglądu jakoby zaskarżone orzeczenie zapadło z obrazą przepisu art. 5 § 2 k.p.k. Sąd Apelacyjny stwierdza, iż skarżący, w istocie rzeczy doszukuje się naruszenia w/w przepisu w wyniku przyjęcia przez Sąd Okręgowy, niekorzystnego dla G. M. (1), choć wpływającego ze swobodnej oceny materiału dowodowego

sposobu kierowania grupą przestępczą i stara się – na tle przeprowadzonych dowodów – kreować niedające się usunąć wątpliwości, żądając rozstrzygnięcia ich na korzyść oskarżonego. Akceptacji dla takiego stanowiska rzecz oczywista być nie może.

Biorąc za podstawę powyższe Sąd Apelacyjny kategorycznie i stanowczo nie podziela też **zarzutu z pkt. 2**, a mianowicie rażącej surowości wymierzonych kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny. Tu przede wszystkim należy mieć na uwadze szczegółowo analizowane wyżej działanie oskarżonego tj. przy formalnym nie uczestniczeniu w działalności spółek, rolę kierowniczą i decydencką jaką odgrywał w działaniach zorganizowanej grupy przestępczej. Przez pryzmat orzekanej kary nie sposób nie przytoczyć stanowiska Sądu Okręgowego, piętnującego takie pozostawanie w cieniu innych osób, co świadczy o chęci zrzucenia na nie odpowiedzialności karnej i dowodzi podejmowania działań przemyślanych, bezpośrednio zmierzających do zacierania śladów i uniknięcia kary. Trafność tej oceny akceptuje w pełni Sąd Apelacyjny, a uzasadnieniem tej oceny jest, całkowicie sprzeczna z ustalonym stanem faktycznym, postawa oskarżonego nakierowana ewidentnie umniejszenie swojej roli.

Teraz przypomnieć należy, iż przy wymiarze kary Sąd powinien mieć na względzie stopień winy sprawcy, stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd Okręgowy powyższe dyrektywy miał na uwadze i właściwie je ocenił. Czyny przypisane oskarżonemu charakteryzują się bardzo wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Wskazanego stopnia społecznej szkodliwości dowodzą analizowane wyżej okoliczności przejęcia, kierowania i roli jaką pełnił oskarżony w grupie przestępczej. Nie bez znaczenia pozostawał też rozmiar wyrządzonej bezprawnym zachowaniem szkody, sięgającej przeszło 39.000.000 złotych.

Bez wątplenia uprawnionym pozostaje stwierdzenie, iż rodzaj oraz okoliczności popełnionych przez oskarżonego czynów, wespół z uprzednią karalnością, działaniem w warunkach recydywy, praktycznie natychmiast po opuszczeniu zakładu karnego świadczą o bardzo wysokim stopniu zdemoralizowania i wymagają surowego ukarania, za czym przemawiają przede wszystkim względy prewencji generalnej. Orzeczone kary jednostkowe jak i kary łączne pozbawienia wolności i grzywny są współmierne do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości dowiedzionych mu przestępstw są więc karami sprawiedliwymi, które należycie realizują cele zapobiegawczo - wychowawcze, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd Okręgowy nie sprzeniewierzył się zasadzie wewnętrznej zgodności wyroku i orzeczonych względem K. J. (1) i J. C. (1) kar. W wypadku K. J. (1) miał na uwadze czasookres działania, zaś w J. C. (1) niezwykle istotną aczkolwiek czysto wykonawczą rolę jaką pełnił w szeroko rozumianym procederze przestępczym. Ale przede wszystkim miał na uwadze okoliczności, jakie w tej sprawie miały łagodzący wpływ na wymiar orzeczonych wobec nich kar. Tak ocenił przyznanie się do popełnienia zarzuconych im czynów i okazaną skruchę. Takiej postawy w wypadku oskarżonego G. M. (1) zabrakło. W zestawieniu z brakiem jakichkolwiek okoliczności łagodzących trudno mówić o dysproporcji orzeczonych kar. Rzecz by można dosadniej, że ich złagodzenie spowodowałyby, że wydany w tej sprawie wyrok byłby wewnętrznie niesprawiedliwy.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego K. J. (2):

Zacznijmy od, wprawdzie drobnej, ale zmiany wyroku zapadłego w stosunku do oskarżonego K. J. (2). Sąd Apelacyjny czasookres czynów przypisanych oskarżonemu w punktach 35, 36 ustalił od lipca 2013r. do grudnia 2013r. albowiem przyjęte daty początkowe były wynikiem omyłek pisarskich. Przestępcze działanie za pośrednictwem kolejnej spółki, a mianowicie (...)nastąpiło bowiem od lipca 2013 r.

Przechodząc do analizy zarzutów Sąd Apelacyjny jednoznacznie i kategorycznie stwierdza, iż nie podziela zarzutów **z pkt. 1.a-e**, a więc błędów w ustaleniach faktycznych, które to błędy w ocenie skarżącego miały wpływ na treść wydanego w stosunku do oskarżonego K. J. (2) wyroku.

Wbrew odmiennym ocenom zawartym w tym punkcie apelacji, nie ma żadnych, ale to żadnych podstaw do skutecznego kwestionowania dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych i udziału K. J. (2) w zakresie przypisanych mu czynów. Dokonana przez Sąd Okręgowy rekonstrukcja działania oskarżonego odtworzona została na podstawie szeregu wzajemnie zezębiających się i uzupełniających się dowodów i jak wskazano wyżej nie wykazuje błędu. Została logicznie, wszechstronnie i wyczerpująco uzasadniona. Trzeba przyznać, że drobiazgowo, wielowątkowo i praktycznie kompletna jego ocena okazała się na tyle skuteczna, że praktycznie wytrąciła skarżącemu argumenty godne podzielenia i niejako „zezwołała jedynie” na powierzchowną polemikę z prawidłowymi i nie budzącymi najmniejszych wątpliwości ustaleniami sądu. Sąd Apelacyjny wczytując się w treść zarzutów i ich argumentację nie dostrzegł jakichkolwiek argumentów nieanalizowanych już przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku. A trzeba przyznać, że analiza dowodowa w wypadku oskarżonego K. J. (2) jest wyjątkowo obszerna, zezębia się bowiem z oceną materiału dowodowego w osobie, której podlegał, a więc G. M. (1), z którą współpracował J. C. (1), jak też osobach, które do współpracy zwerbował, a więc D. J. (2), W. M. i D. G..

Stwierdzając prawidłowość, zanegowanych jednak przez skarżącego w **zarzucie 1.a-e** ustaleń, Sąd Apelacyjny wskazuje, iż ich drobiazgowo i jak wykazano wyżej kompletna, argumentacja odnosząca się do udziału i roli K. J. (2) w zorganizowanej grupie przestępczej ma miejsce na k. 64, zaś dotycząca wprowadzania w błąd pracowników Urzędów Skarbowych w P., L., T., B. i (...), działania w imieniu i na rzecz wskazanych w zarzucie spółek oraz ustaleń co do wyrządzonej szkody na k. 72-74 pisemnego uzasadnienia wyroku. Zatem Sąd Apelacyjny nie będzie swego stanowiska szczegółowo argumentował albowiem sprowadzałoby się ono do powtarzania argumentacji Sądu Okręgowego. Oczywistym pozostaje, iż argumentację Sądu co do działań oskarżonego w grupie przestępczej i w konsekwencji wprowadzenia w błąd pracowników wskazanych urzędów skarbowych pełnej wiedzy i świadomości w wyłudzeniu za pośrednictwem wskazanych spółek nienależnego zwrotu podatku we wskazanej kwocie, nie tylko w pełni akceptuje, ale przyjmuje ją jako swoją. Jedynie dla podkreślenia słuszności rozstrzygnięcia zapadłego wobec oskarżonego podkreśli kilka kwestii.

Świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej to prezentowana przez oskarżonego wiedza i gotowość wykonywania poleceń zwierzchnika bez kwestionowania jego decyzji, świadomość celu działań i ich nakierowania na czerpanie z nich korzyści majątkowych, wreszcie otrzymywana gratyfikacja. Z kolei zamiar uczestniczenia w niej obrazuje rola, zakres i sposób działania oskarżonego. Tu najogólniej rzecz ujmując dwojaki, a więc po pierwsze werbunek nowych osób na tzw. „słupów” jako fikcyjnych prezesów spółek. Po drugie ich dowóz do banków, urzędów generalnie instruktaż i dbanie o bezpieczeństwo wykonywanych przez nich czynności i operacji pieniężnych.

Pokłady wiedzy w tej materii to jak wskazano wyżej wyjaśnienia współoskarżonych, a w szczególności J. C. (1), D. G. i D. J. (2) oraz zeznania W. M..

Konsekwencją świadomego wskazanego wyżej działania w zorganizowanej grupie przestępczej było przypisanie odpowiedzialności za przestępstwa oszustwa i oszustwa skarbowe oraz pranie brudnych pieniędzy. Gratyfikowane działania oskarżonego, stanowiące elementy składowe całości działania przestępczego grupy nakierowanego na osiągnięcie wspólnego celu – maksymalnego zysku były o tyle istotne, że bez ich wykonania spełnienie założonego celu byłoby niemożliwe. Z kolei świadomość co do roli, sposobu oraz istoty działania pozostałych współoskarżonych i ich wkładu w osiągnięcie założonego celu dowodzi dokonania wspólnie i w porozumieniu przypisanych mu czynów. Szczegółowe uzasadnienie prawne tego działania Sąd Okręgowy zawarł na k.72-73 uzasadnienia wyroku.

W tym miejscu celowym wydaje się jednak, zwłaszcza przez pryzmat **zarzutu 1.d** wskazanie, że o ile w wypadku spółek (...) działaniem K. J. (2) stanowiącym element całości przestępczego działania grupy było pozyskiwanie nowych osób na stanowiska prezesów (wraz ze wszystkimi wskazanymi wyżej działaniami pochodnymi), o tyle w wypadku spółki (...) takim elementem składowym było wykonywanie zleconych przez G. M. (1) działań wymierzonych w J. G. (1) i R. P. (1) zwińczonej przejęciem (...). Tu przestępcze działania oskarżonego zobrazowały dowody wymienione na k.74 uzasadnienia wyroku. Dodać i podkreślić należy, że wnikliwa analiza tych dowodów zburzy patetycznie kreowany w uzasadnieniu apelacji obraz „zwykłego, prostego, młodego człowieka, który chciał dorobić stając na bramkach w

klubach czy ochraniając sprytnych, przebiegłych cwaniaków....(o karze niżej)”, a wykaże w całokształcie (posturze, sposobie i okolicznościach działania) bezwzględnego przestępcę.

Sąd Apelacyjny zdecydowanie nie podziela też zarzutów sprecyzowanych **w pkt. 2.a-d**, wskazujących na rażącą niewspółmierność kar. Orzekając w tym zakresie Sąd I instancji uwzględnił dyrektywy wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k. i żadną miarą nie można ich uznać za rażąco surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Ich drobiazgowość obliguje Sąd odwoławczy do niejako pierwszoinstancyjnego ustosunkowania się do nich.

Zgodnie z przepisem art. 53 k.k. Sąd ma obowiązek uwzględnić przy wymiarze kary stopień winy sprawcy, stopień społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winien też uwzględnić okoliczności dotyczące przedmiotowej i podmiotowej charakterystyki przestępstwa, osoby sprawcy i jego stosunku do pokrzywdzonego.

Kształtując wymiar kar jednostkowych sąd dostosował je do stopnia społecznej szkodliwości przestępstw w taki sposób, aby nie przekraczały poziomu zawinienia oskarżonego, celów resocjalizacyjnych oraz miał na uwadze ich społeczny odbiór. Uwzględnił rolę oskarżonego w szeroko rozumianym przestępczym procederze. Przypisane oskarżonemu przestępstwa zostały dokonane z niskich pobudek, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a konsekwencją znaczna szkoda majątkowa. Oskarżony nie wykazał żadnej skruchy, a wręcz przeciwnie konsekwentnie realizował sposób obrony nakierowany na wykazanie, iż był li tylko „ochroniarzem”. Świadczy to o określonym, ukształtowanym u niego systemie aspołecznych przekonań i postaw co jest oceną właściwości i warunków osobistych sprawcy i jego zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

Co do okoliczności łagodzących za taką uznano niekaralność oskarżonego oraz ukształtowaną przez niego ustabilizowaną sytuację rodzinną i zawodową.

Z kolei konieczność wzmocnienia wychowawczo-prewencyjnego oddziaływania kary, jak też pozbawienie go w części „owoców” przestępstwa zasadne było orzeczenie kary grzywny. Liczbę stawek dziennych Sąd określił mając na uwadze stopień bezprawia zawartego w zachowaniu oskarżonego oraz stopień jego zawinienia przy jednoczesnej ocenie statusu majątkowego, możliwości dochodowych i sytuacji rodzinnej.

Tak orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny nie przekraczają stopnia winy i w realiach niniejszej sprawy należy je uznać za odpowiednie i sprawiedliwe.

Z kolei określając kary łączne pozbawienia wolności i grzywny sąd miał na uwadze „globalny” stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, zbieżność temporalną ich realizacji, tożsamość motywacji przestępstw, rodzaj dóbr prawnych jakie sprawca naruszył realizując każdy z czynów zabronionych oraz cele kary w ramach prewencji indywidualnej i ogólnej. Wbrew twierdzeniom skarżącego przez pryzmat orzeczonych kar Sąd Okręgowy dochował wewnętrznej zgodności wyroku.

Zgodnie z art. 46 k.k. Sąd zasadnie orzekł o obowiązku naprawienia szkody stosownie do przyczynienia się poszczególnych oskarżonych i w wypadku oskarżonego zobowiązał go do solidarnego z oskarżonymi G. M. (1) i J. C. (1) naprawienia szkody w kwocie odpowiadającej jej wysokości.

Obciążenie oskarżonego opłatą we wskazanej kwocie było wynikiem zsumowania opłaty od kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny - art. 2 ust. 1 pkt 5) i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych; Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego R. D.:

Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, który to błąd w ocenie skarżącej miał wpływ na treść wydanego wyroku.

Wbrew odmiennej ocenie zawartej w apelacji, nie ma żadnych podstaw do skutecznego kwestionowania dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych w sprawie i udziału w niej oskarżonego R. D.. Dokonana przez Sąd Okręgowy rekonstrukcja jego działania jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym Sąd Okręgowy dał wiarę i na nich się oparł. Mowa tu o wyjaśnieniach oskarżonego J. C. (1) i D. G.. Z uwagi na zbieżną rolę i adekwatny sposób działania, a właściwie, wykorzystania działania oskarżonych przez organizatorów przestępczego procederu, Sąd zasadnie oparł się także na wyjaśnieniach P. T. i D. J. (2). Ocena tych wyjaśnień, bardzo szczegółowa i skrupulatna oraz w wypadku oskarżonego D. zindywidualizowana, została przeprowadzona na k.77-78 pisemnych motywów orzeczenia. Żadną miarą nie można doszukać się w nich podnoszonych przez skarżącą wewnętrznych sprzeczności. Jako, że w uzasadnieniu apelacji brak jest uzasadnienia tego zarzutu Sąd Apelacyjny czuje się zwolniony od dalszej jego analizy.

Wskaże tylko, że właśnie przez pryzmat tych wyjaśnień Sąd Okręgowy prawidłowo wykazał i ocenił udział oskarżonego D. i w tym przedmiocie przeprowadził praktycznie kompletny wywód. Logicznie odtworzył okoliczności zwerbowania do bycia prezesem (...). Oczywiście jego rola sprowadzała się, nawet nie do bezpośredniego założenia, ale uczestnictwa przy zakładaniu i złożeniu stosownego podpisu w banku, podczas zawierania umów o prowadzenie rachunku bankowego, a później podpisywania faktur i dokonywania wypłat gotówkowych z rachunków spółki.

Dla oceny zachowania oskarżonego bezcenne pozostają zasady doświadczenia życiowego. Oczywistym jest, że podpisanie dokumentów bez poznania ich treści i poprzestanie na zapewnieniu osoby je podsuwającej o ich legalności, może prowadzić do wykorzystania tych dokumentów do popełnienia przestępstwa. Bez wątplenia oskarżony przewidywał taką możliwość i na to się godził. Okoliczności podpisywania aktu notarialnego, a następnie faktur czy wreszcie dokonywanie wypłat gotówkowych, wypłat dla oskarżonego w niebotycznych przecież sumach, z rachunków spółki i przekazywanie ich innym osobom musi wzbudzać podejrzenia, że takie działania wykorzystywane są do popełnienia przestępstwa. W wypadku oskarżonego jako, że przypisano mu pomocnictwo do oszustwa i oszustwa skarbowego, wystarczające było wykazanie, że mógł przewidzieć możliwość popełnienia czynu zabronionego i na to się godził. A dokonując tej oceny nie zaniedbał oceny wyjaśnień oskarżonego D.. Oskarżony nie przyznając się do popełnienia zarzucanych czynów i generalnie odmawiając składania wyjaśnień wskazał, że ma luki w pamięci, okoliczności czynów nie pamięta, a to za sprawą uzależnienia alkoholowego. Wyjaśnieniom tym przeczą jednak przekonywujące wyjaśnienia D. G. dowodzące D. do banku celem dokonywania wypłat wsparte właśnie analizą rachunków bankowych. Ilość operacji i opisane przez współoskarżonego zachowanie D. wyklucza nieświadomość co do podpisania dokumentów i wypłacania gotówki.

Całości dopełnia i wątpliwości w tym przedmiocie rozwiewa opinia biegłych lekarzy psychiatrów, którzy stwierdzili, że R. D. w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów miał zdolność rozpoznania ich znaczenia, a jego zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 k.k. Natomiast rozpoznany u oskarżonego zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu, właśnie w zestawieniu z omówionymi wyżej dowodami dowodzą pełnej świadomości co do wypełnianej roli w łańcuchu przestępczym. Naduzyciem jest też twierdzenie, zwłaszcza że trudno doszukać się jego rozwinięcia, jakoby oskarżony pozostawał w usprawiedliwionym błędzie co do okoliczności czynu.

Sąd Apelacyjny nie podziela też drugiego zarzutu, a mianowicie rażącej surowości wymierzonych kar jednostkowych i kary łącznej. Wskazać przede wszystkim należy, że o rażącej niewspółmierności kary można mówić jedynie wówczas, gdy mamy do czynienia ze znaczną, wyraźną, oczywistą, „bijącą w oczy”, a więc niedającą się zupełnie zaakceptować dysproporcją pomiędzy karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą. Nie sposób zaś uznać, że kary tak jednostkowe jak i łączna jakie zostały wymierzone R. D. są wyraźnie rażąco surowe. Rzec by można inaczej to ich złagodzenie spowodowałoby, że wydany w tej sprawie wyrok byłby wewnętrznie niesprawiedliwy. Nie można też zapominać, że Sąd w wypadku tego oskarżonego skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Tu miał na uwadze nie tylko przestępcze działanie w formie pomocnictwa, ale przede wszystkim istnienie pozytywnej prognozy co do przyszłego postępowania oskarżonego.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego J. C. (1):

Spośród zarzutów błędnych ustaleń faktycznych postawionych przez obrońcę tego oskarżonego na czoło wysuwa się niezastosowanie wobec J. C. (1) art. 60 § 3 k.k.

By odpowiedzieć na ten i kolejny zarzut celowym jest wskazanie na wstępie ustaleń poczynionych przez Sąd Apelacyjny i przelożonych na decyzje procesowe zapadłe w stosunku do tego oskarżonego.

I tak poza sporem pozostaje, iż J. C. (1) współpracę z G. M. (1) rozpoczął w miesiącu lipcu 2013 roku. Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonego J. C. (1) i taki początek czasookresu działania przestępczego mu zarzucono i przypisano.

Przypomnijmy, iż oskarżony J. C. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów poza zarzutami związanymi z (...), a więc przypisanymi w pkt. 51 i 52 (LI i LII komparycji wyroku). Złożył obszerne, spójne i tworzące logiczną całość z zebrany materiał dowodowy, wyjaśnienia. W tym też zakresie wyjaśnienia oskarżonego Sąd Okręgowy uznał za szczere. Tu wskazać należy, że J. C. (1) w zakresie funkcjonowania spółek (...) podejmował kompletne działania związane z wytworzeniem dokumentacji potrzebnej dla założenia i funkcjonowania tych spółek.

Natomiast Sąd Okręgowy odmówił wiary wyjaśnieniom J. C. (1) w zakresie, w jakim nie przyznał się on do popełnienia czynów zarzucanych mu w ramach działalności spółki (...). Sąd Okręgowy podkreślił, iż po sprzedaży (...) mężczyźnie z N., G. M. (1) przekazał J. C. (1) dokumenty związane z nabyciem spółki na podstawie których przygotował on dokumenty do zmiany danych spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym, Urzędzie Skarbowym i Urzędzie Statystycznym. W konsekwencji przyjął, że oskarżony swoją działalność rozpoczął już w czasie funkcjonowania (...) i uznał za winnego popełnienia czynów (oszustwa i oszustwa skarbowego) związanych ze spółką (...).

Sąd Apelacyjny tej argumentacji nie podziela. Działania oskarżonego dotyczące (...) miały miejsce w sierpniu 2013 roku wtedy bowiem nastąpiła formalna sprzedaż spółki przez M. K. P. T.. I działań tych, już choćby z samego czasookresu ich zaistnienia, nie można uznać za oszustwa i oszustwa skarbowe za pośrednictwem (...) (te zaistniały w II kwartale 2013 roku), natomiast bez wątplenia były środkiem do „wyprania” pieniędzy pozyskanych przestępczo przez (...), ale już po przejęciu kontroli nad spółką przez G. M. (1). Dlatego też Sąd Apelacyjny oskarżonego J. C. (1) uniewinnił od popełnienia czynów przypisanych mu w punktach 51 i 52, a więc oszustwa i oszustwa skarbowego popełnionych poprzez spółkę (...). Natomiast całkowicie podzielił ustalenia Sądu I instancji co do zasadności zarzutu „prania” pieniędzy (czyn przypisany w pkt. LIX) w tym pozyskanych za pośrednictwem (...). Przy czym przypisane tam kwoty pomniejszył o kwoty „wyprane” - wypłacane przez J. G. (1) i R. P. (1) w okresie gdy spółką zarządzał K. J. (1) (przypisane w pkt. 14). W konsekwencji w opisie czynu przypisanego J. C. (1) w punkcie 59 ustalił, że R. P. (1) wypłacił nie mniej niż 2.093.510,00 zł., a J. G. (1) nie mniej niż 139.500,00 zł.

Zatem wskazane wyżej aktywne uczestnictwo w przeniesieniu posiadania środków finansowych pochodzących z przestępstwa, a pozyskanych za pośrednictwem (...) przeczy wyjaśnieniom oskarżonego J. C. (1) w zakresie opisywanego braku uczestnictwa w działalności (...) i dowodzi prawidłowości całościowej oceny działalności przestępczej J. C. (1) dokonanej przez Sąd I instancji. Powyższa analiza w swej istocie jest też odpowiedzią na zarzut **z pkt. 1. b** omawianej apelacji.

Powyższe ustalenia zezwalają też na jednoznaczne i kategoryczne stwierdzenie, że żadną miarą Sąd Okręgowy nie dopuścił się zarzucanego błędnego niezastosowania przepisu art. 60 § 3 k.k. zarzucanego **w pkt. 1. a** apelacji. Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, iż nie zachodzą podstawy do zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary względem J. C. (1). Zresztą jej stosowania nie brał pod uwagę dyskwalifikując całkowicie wiarygodność wyjaśnień oskarżonego C. w zakresie działalności spółki (...). Zaprezentowana wyżej ocena Sądu Apelacyjnego co do niezasadnego przypisania oskarżonemu przestępstwa oszustwa i oszustwa skarbowego i w konsekwencji uniewinnienia go od tych zarzutów przy uznaniu winy w „praniu” pieniędzy pozyskanych za pośrednictwem (...) całościowej oceny postawy oskarżonego zmienić nie może. Dlatego też Sąd Apelacyjny również stanowczo i kategorycznie stwierdza, iż J. C. (1) na skorzystanie z dobrodziejstwa tej instytucji nie zasługuje.

Tu trzeba wskazać, iż w wypadku stwierdzenia istnienia przesłanek z art. 60 § 3 k.k. jego zastosowanie jest obligatoryjne. Dlatego też skoro ustawodawca pewne dobrodziejstwo „daje i je gwarantuje” to oczekuje w zamian informacji co do uczestników i okoliczności nowych (dotychczas nieznanymi), istotnych, wiarygodnych, pełnych i kompletnych zaś od oskarżonego wobec którego będzie zastosowane nadzwyczajne złagodzenie kary w oparciu o regulację art. 60 § 3 kk wymaga przede wszystkim rzetelności, lojalności i prawdomówności. Jako pewna forma „czynnego żalu” musi być nacechowana skruchą i chęcią współpracy z organami ścigania. Przy czym wszystkie wskazane wyżej atrybuty nie są wymienione ad hoc lecz wynikają po pierwsze wprost z przepisu, po drugie z niezwykle bogatego i wieloletniego już dorobku orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów powszechnych i równie bogatego i przy tym zgodnego stanowiska doktryny. Szerokie spektrum tych wymogów, tak co do uczestników jak i okoliczności powoduje i ma tę dobrą stronę, że instytucja ta jest stosunkowo łatwa, w znaczeniu czytelna i oczywista, w stosowaniu. I w tej sprawie w wypadku oskarżonego J. C. (1), całościowa ocena jego postawy w sposób kategoriowy i jednoznaczny sprzeciwia się zastosowaniu wobec niego regulacji art. 60 § 3 k.k.

Oskarżony J. C. (1) złożył obszerne, tworzące logiczną całość wyjaśnienia w których opisał funkcjonowanie i okoliczności przestępczego działania spółek (...). I o ile wyjaśnienia odnoszące się do tych spółek były wyczerpujące i pełne o tyle w odniesieniu do spółki (...) już takiego atrybutu nie posiadają. Nie w pełni ujawniają bowiem rolę własnej osoby w przestępstwie. To w sposób nad wyraz widoczny wykazała analiza przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny wyżej.

Ponadto na co także Sąd Apelacyjny wskazywał wyżej przepis art. 60 § 3 k.k. wymaga ujawnienia okoliczności nowych - dotychczas nieznanymi organom ścigania, a wyjaśnienia oskarżonego J. C. (1) takowych nie zawierały.

Oceny tej zmienić też nie może powoływana przez skarżącego na k. 3-5 uzasadnienia apelacji argumentacja. I tak bez wątplenia J. C. (1) przystąpił do współpracy z organami ścigania i już w pierwszych wyjaśnieniach złożył obszerne relacje co do funkcjonowania grupy przestępczej, osób i ich roli w jej funkcjonowaniu. Zgodzić się należy co do przyznania się do winy i złożenia obszernych wyjaśnień. Ale nie można zapomnieć o tym, iż to za sprawą wyjaśnień K. J. (1) wszystkie te okoliczności znane już były organom ścigania, mało tego m.in. zatrzymanie oskarżonego C. było konsekwencją roli jaką odgrywał w procederze przestępczym, którego modus operandi, osoby i ich role przedstawił K. J. (1). Mowa tu o wszystkich współoskarżonych jak też wymienionych z imienia organizatorach przestępczego przedsięwzięcia. Także struktura organizacyjna grupy przestępczej jak też sposób przenoszenia działalności ze spółki na spółkę znane były organom ścigania z wyjaśnień złożonych przez K. J. (1).

Reasumując przy pełnym szacunku dla wartości apelacji i niezwykle ekspresyjnego i wartościowego wystąpienia ustnego na rozprawie apelacyjnej skromność argumentacji jest konsekwencją braku obiektywnych argumentów, które uzasadniałyby możliwość zastosowania tej instytucji wobec oskarżonego. Trudno bowiem zaakceptować okoliczności zdecydowanie przecenione przez skarżącego jak też doszukać się okoliczności, które po prostu nie zaistniały.

W konsekwencji brak było podstaw do zmiany oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy i do zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary względem J. C. (1).

Końcowo już wskazać należy, iż Sąd Apelacyjny określił czasookres przestępstw przypisanych oskarżonemu w punktach 53 i 54 jako popełnionych od lipca 2013r. do grudnia 2013 roku. Zmiany te należy traktować w kategoriach usunięcia oczywistych omyłek, tu wynikających z zasad logiki. Skoro J. C. (1) współpracę z G. M. (1) rozpoczął w lipcu 2013 roku to przestępstw częściowych nie mógł dopuścić się wcześniej tj. w styczniu 2013 roku.

Przechodząc do oceny zarzutu **z pkt. 2** apelacji Sąd Apelacyjny wskazuje, iż konsekwencją uniewinnienia oskarżonego od czynów przypisanych w pkt. 51 i 52 było orzeczenie nowych kar łącznych: pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy i grzywny w wysokości 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda.

Zostały one ukształtowane w oparciu o te same kryteria na których oparł się Sąd I instancji. Sąd Apelacyjny argumentację tę przyjmuje jako swoją. Także miał na uwadze rolę jaką pełnił oskarżony w grupie i rodzaj czynności jakie wykonywał. Tu Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska skarżącego sprowadzającego czynności wykonywane przez oskarżonego do podrzędnych, wykonawczych, jak stwierdza odtwórczych. Wprost przeciwnie były to działania twórcze tak w zakresie kupna nowych spółek jak i twórcze „księgowo” co do przenoszenia kapitału i próbujące sankcjonować przestępczy nim obrót. Bez wątplenia okolicznością obciążającą jest też rozmiar wyrządzonej szkody i wysoka społeczna szkodliwość czynów. Nie uszły przy tym uwadze Sąd okoliczności łagodzące, a mianowicie dotychczasowa niekaralność sądowa i postawa oskarżonego w niniejszym procesie. Tu mowa o przyznaniu się do winy i złożeniu obszernych wyjaśnień. Dodać należy istotnych, dających podstawę, ale nie decydujących, dla ustalenia stanu faktycznego.

W odniesieniu do apelacji Prokuratora:

Apelacja wniesiona przez prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.

Także w zakresie zarzutów postawionych oskarżonemu B. P. Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób bardzo dokładny, a zgromadzony materiał dowodowy ocenił równie skrupulatnie, zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Trzeba na wstępie zastrzec, iż rozstrzygnięcie zapadłe w stosunku do tego oskarżonego także opiera się na całokształcie prawidłowo przeprowadzonych i ujawnionych w toku rozprawy dowodów (art. 410 k.p.k.), które następnie Sąd ten poddał wnikliwej i wszechstronnej analizie w pisemnym – sporządzonym zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k. – uzasadnieniu. Bez wątplenia jego treść wskazuje na dążenie Sądu I instancji do ustalenia prawdy obiektywnej i co trzeba stanowczo podkreślić uwzględnia okoliczności przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego ustalenia faktyczne i ocena dowodów w zakresie czynów zarzuconych B. P. dokonana przez Sąd I instancji, a zwłaszcza przekonanie tego Sądu co wiarygodności jednych i niewiarygodności innych dowodów, są prawidłowe, uwzględniały wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasady logicznego rozumowania. Jako, że jednocześnie było rozumowaniem poprawnym pod względem logicznym musiało zostać zwieńczone uniewinnieniem oskarżonego od stawianych mu zarzutów.

Ustosunkowując się już szczegółowo do apelacji prokuratora wskazać należy, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, pozostaje słuszny, gdy trafność ocen wyprowadzonych z okoliczności ujawnionych w toku rozprawy nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Jak wskazano wyżej logika w rozumowaniu Sądu nie budzi jednak żadnych zastrzeżeń.

Prokurator zarzuca Sądowi I instancji wydanie wyroku na podstawie błędnych ustaleń faktycznych. Negując ich prawidłowość wskazuje na: pozorną dokonanej przez B. P. weryfikacji rzetelności spółki (...), sprzeczną z zasadami gospodarności zmianę dostawcy paliwa i odbiegające od rzeczywistości operacje finansowe pomiędzy spółkami, wreszcie utworzenie spółki (...) li tylko w celu realizacji przestępczej sprzedaży paliwa B. P., de facto celu przestępczego grupy.

Sąd Apelacyjny zdecydowanie i kategorycznie oceny tej nie podziela. Co do pozorności weryfikacji rzetelności spółki (...) dokonanej przez B. P. to bez wątplenia takową nie była. B. P. przed nawiązaniem współpracy z firmą (...) zweryfikował jej rzetelność poprzez sprawdzenie wpisu z KRS, nie znajdując tam okoliczności, które mogłyby wzbudzić podejrliwość. Twierdzenie skarżącego, że nie tylko mogły wzbudzić podejrliwość, ale powinny, wydaje się, w świetle zaprezentowanej przez Sąd Okręgowy analizy, przecenione. Osadzając je w całokształcie wyjaśnień B. P. w ocenie Sądu Apelacyjnego ocena dokonana przez Sąd Okręgowy jest zdecydowanie trafna.

Na nich się też oparł rozstrzygając co do pozostałych, zarzucanych przez prokuratora, okoliczności. Trafnie określił sytuację w jakiej znalazł się B. P. jako przypadkową i niefortunną relację handlową, nie zaś przestępczą. B. P.

swoją świadomością jak i zamiarem nie obejmował istnienia mechanizmu działania grupy przestępczej, jak również uzyskania bezprawnej korzyści majątkowej. To rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy nie mniej niż analizowane wyżej skrupulatnie, wszechstronnie i co najistotniejsze przekonywująco uzasadnił. Oparł się przede wszystkim właśnie na wyjaśnieniach oskarżonego, które uznał w pełni za szczere i wiarygodne. Co do współpracy B. P. początkowo z firmą (...), a później (...) to bez wątpienia propozycja wyszła od oskarżonego i miała na celu rozwinięcie prowadzonej działalności gospodarczej. Podejmowane negocjacje w celu uzyskania kredytu kupieckiego oraz chęć pozostawania w stosunkach gospodarczych z A. S. wykluczają nawiązywanie współpracy o przestępczym charakterze, a dowodzą poszukiwań dostawcy oferującego paliwo płynne w korzystnej cenie i z zamiarem długotrwałej współpracy handlowej.

W konsekwencji kilkukrotne opłacenie przez oskarżonego akcyzy w imieniu (...) przemawia za utrzymaniem dobrych stosunków handlowych z tą spółką i uniknięcia grożącej szkody majątkowej, nie zaś jak chce skarżący dowodzić udziału i działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Sąd Okręgowy niezwykle skrupulatnie zbadał i przeanalizował zaistniałe zdarzenia gospodarcze i trafnie wyłuszczył ich faktyczną istotę. Jako, że ocena ta także oparta jest przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego zatem wymagały wnikliwego przyjrzenia się i analizy.

Uczynił to Sąd Apelacyjny mając na względzie fakt przyznania się przez oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego do popełnienia zarzucanych mu czynów właśnie w zakresie współpracy z (...) (k.20044-20048). Jednakże przeprowadzone przez Sąd Okręgowy dowodzenie wykazało, iż to przyznanie się dotyczyło współpracy handlowej, a nie przestępczej. Zaprezentowany w tym przedmiocie tok rozumowania należało ocenić jako prawidłowy, a wyciągnięte z tej analizy wnioski logiczne i przekonywujące. Pozwalają zatem na jednoznaczne i kategoryczne stwierdzenie, iż przypisanie B. P. winy za zarzucone mu czyny, pozostawałoby w sprzeczności z ustalonym w sprawie stanem faktycznym.

Nie można się też nie zgodzić z oceną, iż prawdomówności oskarżonego dowodzi zawarta w aktach sprawy opinia prawna, dotycząca bezskuteczności przejęcia długu przez (...) (k. 20050). Całości zaś dopełniają zeznania K. R. (k. 25494, 27568), J. P. (2) (k. 27303v-27304v), M. H. (k. 27304v-27305), których analizę Sąd Okręgowy zawarł na k.78-79 pisemnego uzasadnienia i co do oceny których podzielić należy stwierdzenie Sądu, iż nie ma żadnych powodów, by tym zeznaniom wiary odmówić.

Przyjmując zatem wyjaśnienia B. P. za szczere, Sąd Apelacyjny akceptuje, że oskarżony swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion czynów zabronionych, pod których zarzutem stanął.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

O kosztach obrony z urzędu oskarżonego R. D. w postępowaniu odwoławczym orzeczono stosownie do treści § 17 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1714).

O kosztach wobec oskarżonego J. C. (1) w części uniewinniającej orzeczono w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k.

O opłatach orzeczono zgodnie z art. 8 i 10 (J. C. (1)) Ustawy z dnia 23 VI 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 49, poz.223 z późn. zm.) zaś o pozostałych kosztach za postępowanie odwoławcze art. 624 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k. (B. P.).